

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τὴν εὐκεία σε εἰς φῶς ἔθνῶν
Τὸ εἶναι σε εἰς ὠτηρίαν ἕως ἑσχάτος τῆς γῆς.
(Ἐφ. 1, 47)

Ἰδρυτής
«ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. π. ΧΑΡΙΤΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
1908-1998

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2016-2019»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος, Δημήτριος Τσερεγκούνης, θεολ.-φιλόλ., Αντιπρόεδρος, Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεύς, Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίνας, Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, ἑκπαιδευτικός, Ἀνδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος, Φώτιος Θεοδωράτος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

π. Νικόλαος Μεσσαλάς, θεολόγος, Κων. Σπίνος, Πολύδ. Σταυρόπουλος
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Εκδότης - Συντάκτης:

Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:

Connections Πολιτισμός καί Ἐπικοινωνία
Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ

Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

Ἐπιταγές καί ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά ἀποστέλλωνται στή διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου
Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737
ἢ νά κατατίθενται στοὺς λογαριασμοὺς:

1) ὑπ' ἀριθμ. 226/296169-58 τῆς **Ἐθνικῆς Τραπεζῆς**
IBAN: GR890110226000022629616958 BIC: ETHNGRAA

2) ὑπ' ἀριθμ. 6319-010127-902 τῆς **Τραπεζῆς Πειραιῶς - ΑΤΕ Bank**
IBAN: GR07 0171 3190 0063 1901 0127 902 BIC: PIRBGRAA

3) ὑπ' ἀριθμ. 619-002101-006374 τῆς **ALPHA Bank**
IBAN: GR52 0140 6190 6190 0210 1006 374 BIC: CRBAGRAAXXX

Στὴν περίπτωσι αὐτὴ οἱ δωρητὲς νά μᾶς ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματίου καταθέσεως πρὸς ἑκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

3η-4η Τριμηνία 2016, Τεύχος 150-151

Ἔκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

1. Στὸν περικαλλή Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου κόσμημα γιὰ τὴν πόλι Κανάνγκα τοῦ Κονγκό, πλήθη πιστῶν συμμετέχουν στὴν Θεία Λειτουργία, τὴν πανηγυρικὴ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν ἀπόλυσι ἀκολουθεῖ λιτάνευσις τῆς εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, σέ ἀτμόσφαιρα εὐλαβείας καί καταλύξεως. Οἱ Ἀφρικανοὶ ἀδελφοί μας ζοῦνε πρωτόγνωρες στιγμὲς πνευματικῆς ἀνατάσεως καί δοξολογοῦν τὸν Θεό γιὰ τίς πλούσιες δωρεές τοῦ δέχονται.

2. Στὴν Κανάνγκα τοῦ Κονγκό ἓνα μικρὸ Ἀφρικανόπουλο, πού πρὶν ἀπὸ λίγο ἀναδύθηκε ἀναγεννημένο ἀπὸ τὸ λουτρό τοῦ Βαπτίσματος, κάνει χαριτωμένα τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. «Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης. Σταυρός, ἡ ώραίότης τῆς Ἐκκλησίας... Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα.»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
• «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» 1976-2016, 150 ΤΕΥΧΗ ΦΩΤΟΣ Lumière d. N.	3
• ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ π.ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙ Βασιλείου Ἰακωβίδη, Ἐπίτιμου Προέδρου Ἐφετῶν	4-7
• ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ. Γωγῶς Καραλή	8-12
• 118 ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΡΟΥΑΝΤΑ.	13
• ΘΥΡΑΝΟΙΕΙΑ Ι.Ν. ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΣΟΤΑ. Μητροπολίτου Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνατίου	14-15
• ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.	16-17
• ἘΝΑ ΤΑΞΙΔΙ, ΜΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ, ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙ. π. Μιχαήλ Δανδουλάκη	18-21
• 20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΔΕΛΦΗΣ ΟΛΓΑΣ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΥ. Δημητρίου Τσερεγκούνη	22-25
• ΜΝΗΜΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΠΑΣΔΡΑ Βασιλείου Ἰακωβίδη	26-27
• ΑΛΕΞΙΟΣ ΚΑΛΛΙΣΤΡΟΣ Δημητρίου Τσερεγκούνη	27
• ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ	28-31

Ο π. Χαρίτων ανάμεσα στους μαθη-
τές των Σχολείων «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ»

«Φῶς Ἐθνῶν» 1976-2016, 150 τεύχη φωτός

«Φῶς Ἐθνῶν» ὠνόμασε ὁ π. Χαρίτων τὰ ἐκπαι-
δευτήρια πού ἱδρύσε στήν Κανάνγκα τοῦ Κονγκό,
ἀπό ὅπου μᾶς ἐστάλη αὐτό τό ὠραῖο κείμενο πού
δημοσιεύουμε:

40 χρόνια στήν ὑπηρεσία τῆς ἱεραποστολῆς στά
ἔθνη! 40 χρόνια στήν ὑπηρεσία τοῦ Ἀληθινοῦ Φωτός!
Ἀθόρυβη καί ταπεινή, ἀλλά γεμάτη φῶς ἢ προσφορά
τοῦ περιοδικοῦ «Φῶς Ἐθνῶν».

- Μᾶς μεταφέρει στά πέρατα τῆς γῆς, ὅπου ὑπάρ-
χει Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολή. Μέσα ἀπό τίς σελίδες
του γνωρίζουμε τούς ἱεραποστόλους καί τό ἔργο
τους, τούς ἀγῶνες κάτω ἀπό δύσκολες συνθήκες,
τή δίψα τῶν ψυχῶν γιά τήν καθαρῆ καί ἀνόθευτη
Ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας.

- Διεγείρει φιλόνηρωπα αἰσθήματα. Φέρνει μπρο-
στά μας τίς ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν μας καί συνειδητο-
ποιούμε ὅτι οἱ δικές μας ἀνάγκες μικραίνουν, ἐκμηδενί-
ζονται μπροστά στίς δικές τους.

- Εὐαίσθητοποιεῖ τούς καλοδιάθετους Ἕλληνες
Χριστιανούς νά βγοῦν ἀπό τόν ἑαυτό τους, νά ἐξέλ-
θουν τῶν ὁρίων τους, νά τοποθετηθοῦν σωστά μέ
βάσι τά λόγια τοῦ Κυρίου μας: **«Ἐφ' ὅσον ἐποιήσα-
τε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων,
ἐμοὶ ἐποιήσατε».** (Ματθ. 25,40)

- Ἐνισχύει τήν πίστι μας τό περιοδικό «Φῶς Ἐθνῶν»,
κάνοντάς μας κοινωνούς τῆς ἱεραποστολικῆς προ-
σφορᾶς στά ἔθνη, παρουσιάζοντας τίς ὁμαδικές βαπτί-
σεις, τήν ἀνοικοδόμησι ἱερῶν ναῶν, τήν κατήχησι, τήν
ὀλοκάρδια συμμετοχή τῶν ἀδελφῶν μας στή Θεία Λει-
τουργία καί στά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πάντα συγκινεῖ ἡ ἰδέα τῆς ἱεραποστολῆς.

- Ἐνα ἀνοιχτό περιοδικό «Φῶς Ἐθνῶν» ξυπνάει
νωθρές συνειδήσεις, κινεῖ τήν ψυχή σέ περισυλλογή
καί προβληματισμό: «ἐγώ τί κάνω;»

- Ὅλοι μποροῦμε... Νά προσφέρουμε ἀπό τό περισ-
σευμά μας, ἀπό τό ὑπέρημά μας (αὐτό θά εὐλογηθῆ
περισσότερο).

Νά θυσιάσουμε λίγο ἀπό τό χρόνο μας γιά θερ-
μή προσευχή νά ἐνισχύῃ ὁ Θεός ὄσους ἐργάζονται
στούς μακρινούς ἀμπελώνες Του, ν' ἀνοίγη τίς
καρδιές τῶν ἀνθρώπων νά δέχωνται τήν Ἀλήθεια,
τή Χάρι, τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Προσευχή θερμή γιά ὄσους ἐργάζονται ἀκατάπαυ-
στα στά μετόπισθεν γιά νά προωθήσουν τήν ἱερή ἰδέα
τῆς ἱεραποστολῆς διά τοῦ εὐλογημένου περιοδικοῦ
«Φῶς Ἐθνῶν».

Ὁ Θεός νά ἐνισχύῃ, νά φωτίζη, νά κατευθύνῃ τόν
ὑπεύθυνο τῆς ἐπιτροπῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ καί
ὅλα τά μέλη τῆς, ὥστε γιά πάρα πολλά χρόνια νά γεμί-
ζουν τίς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ μέ φῶς, πού θά καταυ-
γάζη τίς ψυχές τῶν ἀναγνωστών, μικρῶν καί μεγάλων,
καί θά τίς ἐμπνέῃ στή δύσκολη ἐποχή τοῦ ὄρχων τοῦ
σκότους καί τά ὄργανά του γκρεμίζουν ἀξίες καί ἰδανικά.

Ἄπ' αὐτό τό φῶς τό ἱλαρό, τό καθαρό ἀνάβει κάθε
μέρα τό καντηλάκι τῶν ἀειμνήστων ἱεραποστόλων, π.
Χρυσοστόμου καί π. Χαρίτωνος, πού πέρασαν ἀπό
τή μαύρη ἡπειρο στή χώρα τοῦ φωτός.

Κύριε, εὐλόγησε τήν ἐκδοσι τοῦ περιοδικοῦ «Φῶς
Ἐθνῶν»! Νά φθάσῃ μέ τή Χάρι Σου στό 250ό φύλλο,
350ό, 450ό...

Lumière d. N.

Εἰς μνημόσυνον π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι

Βασιλείου Ἰακωβίδη
Ἐπιτίμου Προέδρου Ἐφετῶν

Τό παρατιθέμενο κείμενο μᾶς ἐστάλη ἀπό τόν κ. Βασίλειο Ἰακωβίδη, πνευματικό τέκνο τοῦ μακαριστοῦ π. Χαρίτωνος τήν ἐποχή πού ὑπηρετοῦσε ὡς ἱεροκήρυκας στήν Κατερίνη.

Εἶναι πολύ χαρακτηριστικό καί ἀποδίδει θαυμάσια τήν προσωπικότητα καί τό ἔργο τοῦ ἱεραποστόλου στήν Ἑλλάδα.

Το ἀπήγγειλε ὡς ἐλάχιστο φόρο τιμῆς πρὸς τόν Πνευματικό πατέρα, τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ (28-9-2016) στό ὁμώνυμο Ναῦδριο στήν Κατερίνη.

Γιορτάσαμε σήμερα τήν μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος τοῦ Ὁμολογητοῦ καί κάναμε μαζί καί τό μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου πνευματικοῦ μας πατρὸς Χαρίτωνος Πνευματικάκι. Λίγα λουλούδια ἀγάπης καί εὐγνωμοσύνης ἤθελα νά καταθέσω μπροστά σας γιὰ τόν ἀλησμόνητο πρῶτο πνευματικό μας πατέρα, ἐκφράζοντας, νομίζω, ὅλων τὰ αἰσθήματα.

1. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει στοὺς Κορινθίους «ἐὰν μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ἡμᾶς ἐγέννησα» (πρὸς Κορ. Α' 5,15). Αὐτὸ ἀκριβῶς αἰσθάνομαι ἐν σχέσει πρὸς τὸν σεβαστὸ μας πατέρα. Ὅτι ὑπῆρξε πνευματικός μας πατέρας πού μᾶς ἐγέννησε ἐν Χριστῷ. Πολλοὺς μέχρι τώρα παιδαγωγούς καί διδασκάλους εἶχαμε ὁ καθένας, οἱ ὁποῖοι μᾶς μίλησαν γιὰ τὸν Χριστὸ, ἀλλὰ ὁ π. Χαρίτων εἶχε αὐτὸ τὸ μοναδικὸ χάρισμα τῆς ἐν Χριστῷ πατρότητος.

2. Αὐτὴ ἡ πατρότητα δὲν ἦταν στιγμιαία πράξι ἀλλὰ μιὰ μακρὰ καί εὐεργετικὴ γιὰ τὶς ψυχές μας διαδικασία. Ὁ π. Χαρίτων ἀναμφισβήτητα ὑπῆρξε ἀκούραστος, ἐμπνευσμένος καί φλογερὸς ἱεροκήρυκας, κατηχητής, διδάσκαλός μας, πού εἶχε τὸ χάρισμα νά μεταδίδῃ στοὺς ἀκροατές του τὴν

ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ μὲ μιὰ ἀμεσότητα πού αἰχμαλώτιζε τὶς καρδιές. Ἀλλὰ κυρίως ἦταν ἓνας ἄριστος πνευματικός. Σ' αὐτὸν πρωτοέμαθα ἀπὸ ἡλικίας 13 ἐτῶν νά ἐξαγορεύω τὰ ἀμαρτήματά μου καί νά δέχωμαι τὸν ἔλεγχο, τὴν ἐπιτίμησι, τὴν νουθεσία ἀλλὰ καί τὴν ἐνθάρρυνσι. Ἔφευγα μὲ φτερὰ κάθε φορά. Ἔνοιωθα εὐγνωμοσύνη στὸν Κύριο, γιὰτὶ μοῦ ἔδωσε ἓνα ἄξιο ὄργανό του στήν πιὸ κρίσιμη στιγμή τῆς νιότης μου, γιὰ νά ἀκουμπῶ τὰ ἀμαρτωλὰ βιώματα τῆς ἐφηβικῆς μου ἡλικίας μὲ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη. Θυμᾶμαι ἰδιαίτερα μιὰ ἐξομολόγησι στὰ 15 μου χρόνια. Περίμενα κανόνα, ὅταν ἐξομολογήθηκα μιὰ ἀμαρτία ἢ νά μοῦ βάλῃ τὶς φωνές ἢ καί νά μὲ διώξῃ. Ἀλλὰ τίποτε. Δὲν μοῦ εἶπε τίποτε, τὸ παραμικρό! Σὰν νά μὲ ἄκουσε. Γλύτωσα, εἶπα μέσα μου. Ἐκεῖνο ὅμως πού μοῦ ἔκανε μεγαλύτερη ἐντύπωση ἦταν πῶς ὄχι μόνο δὲν θύμωσε μαζί μου, ἀλλὰ διπλασίασε τὴ στοργὴ καί τὴν ἀγάπη του γιὰ μένα. Καθοριστικὸ αὐτὸ γιὰ τὴν ἱστορία τῆς ψυχῆς μου. Ἀπὸ τότε, δὲν κατάλαβα πῶς, μποροῦσα νά ἐξομολογοῦμαι μὲ μεγαλύτερη εὐλικρίνεια, δίχως ντροπὴ, μὲ διάθεσι ν' ἀνοίξω τὴν καρδιά μου στὸν Χριστὸ ὅτιδήποτε κι ἂν ἀκολουθοῦσε. Παραδινόμουν στὸ ἔλεός Του.

3. Ἡ ἐξομολόγησι μᾶς ὁδηγοῦσε στὴ Θεία Εὐχαριστία. Ὁ πατὴρ Χαρίτων ἦταν μοναδικὸς ἱεραποστόλος. Μύστης τοῦ κορυφαίου μυστηρίου. Αξέχαστα ἦταν τὰ μυστικὰ βιώματά μας, πού ἔμειναν βαθιὰ χαραγμένα στὶς ψυχές μας. Ἡ φωνὴ του εἶχε καθαρὴ ἄρθρωση, ἦταν ἀρρενωπὴ, ἐπιβλητικὴ, χωρὶς κορώνες, ἐνέπνεε κατάνυξι, φωνὴ πού χωρὶς νά τὸ θέλῃς σὲ ὑπέβαλλε καί σὲ ἔκανε νά προσέχῃς τὴν κάθε λέξι, τὴν κάθε κίνησι. Δὲν μπορῶ νά ξεχάσω

τις πολύ πρωινές λειτουργίες στην Αγία Παρασκευή Κατερίνης. Κάτι πρωτόγνωρο για την εποχή εκείνη (1950-1958). "Όρθρου βαθέος, στις 5 το πρωί, στο μισοσκόταδο, με τις σχολικές τσάντες στο χέρι, πηγαίναμε να λατρεύσουμε τον Χριστό μας με ιερουργό τον π. Χαρίτωνα. Οί λειτουργίες εκείνες μάς θύμιζαν την ατμόσφαιρα των κατακομβών στα χρόνια των διωγμών. "Έτσι αγιαζόταν ο πλούσιος συναισθηματικός μας κόσμος στα πιο κρίσιμα χρόνια της νιότης μας. Βαθιές πατημασιές στο μαλακό έδαφος της έφηβικής μας ψυχής. Με τις ψυχές μας ανανεωμένες, φεύγαμε για το σχολείο, γεμάτες δύναμη και ένθουσιασμό. Δεν μπορώ να παραλείψω και την άσυνήθιστη για όλους μας, πολύ πρωινή, πρό της ανατολής του ήλιου, ύπαιθρια θεία λειτουργία στην κατασκήνωσι της Γ.Ε.Χ.Α στην Βροντού Πιερίας. Ο π. Χαρίτων φαίνεται πώς είχε πείρα από ύπαιθριες λειτουργίες, όταν ιερουργούσε ως στρατιωτικός ιερέας την εποχή του έμφυλιου πολέμου. Παρενθετικά θα ήθελα να αποκαλύψω και μια άγνωστη λεπτομέρεια της ζωής του. Καθώς πήγαινε με στρατιωτικό τζίπ να τελέση ύπαιθρια Θ. Λειτουργία σε στρατιωτική μονάδα των πρόσω, το τζίπ πάτησε νάρκη, ανατινάχθηκε στον άερα, ο αξιωματικός που όδηγούσε σκοτώθηκε επί τόπου και ο π. Χαρίτων τραυματίστηκε σοβαρά στο κεφάλι, σωθείς ως εκ θαύματος. Σ' όλη τη μετέπειτα ζωή του κουβαλούσε σιωπηρά - χωρίς να το διαφημίξη - το τραύμα για τον Χριστό και την Πατρίδα. Κλείνω την παρένθεσι. Ο Χριστός, ο "Ήλιος της Δικαιοσύνης, στην κατασκηνωτική ύπαιθρια Θ. Λειτουργία ανέτειλε στις καρδιές μας, καθώς σιγά-σιγά

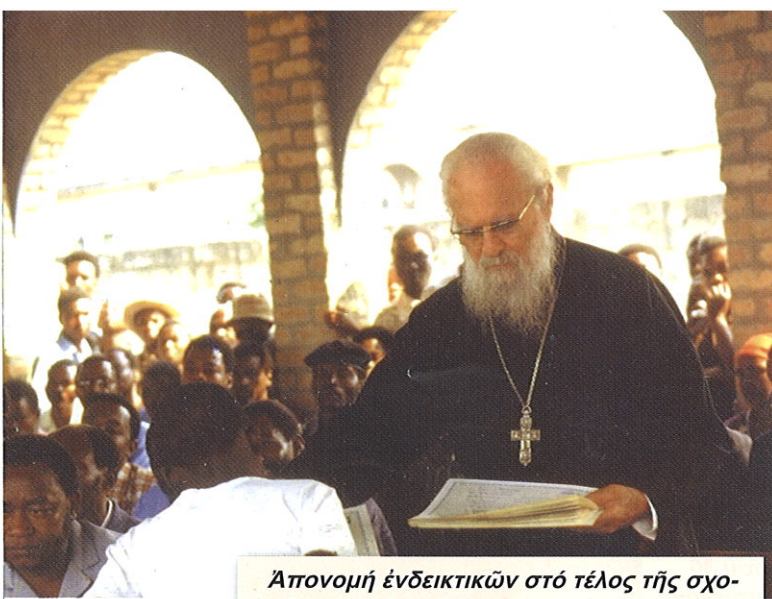
Ο π. Χαρίτων εύρηκε περίπου 30 βαπτισμένους πιστούς και άφησε 30000, όταν έφυγε για τόν ούρανό.

Πρώτο του μέλημα ήταν ή χειροτονία ίθαγενών κληρικών πρόσ αντιμετώπισιν των λειτουργικών αναγκών της νεοσύστατης Έκκλησίας.

Μέ πολύ καλωσύνη καί αγάπη ο π. Χαρίτων προσέγγιξε τούς νέους, γιατί γνώριζε καλά ότι ή κατά Χριστόν διαπαιδαγώγησί τους θά συντελοούσε στό νά ριζώση βαθειά ή Όρθοδοξία.

Απονομή ένδεικτικῶν στό τέλος τῆς σχολικῆς χρονιάς στους προαχθέντες μαθητές.

ἀνέτειλε ἐκείνη τή στιγμή καί ὁ ἥλιος στόν καταγάλανο καλοκαιριάτικο οὐρανό στό βάθος τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου. Ἦξερε ὁ π. Χαρίτων νά αἰχμαλωτίζει τίς καρδιές μας στόν Χριστό. Ποτέ στόν ἑαυτό του. Ἦταν τόσο αὐστηρός, τόσο ἀδυσώπητος στόν ἑαυτό του! Ποτέ προσωπολατρεία.

4. Μιά ἄλλη φάσι τῆς πνευματικῆς του πατρότητας ἦταν τὸ ἀνύστακτο προσωπικό του ἐνδιαφέρον γιά τόν καθένα μας. Θυμᾶμαι πῶς μᾶς δεχόταν στό ἐντευκτήριο τῆς Γ.Ε.Χ.Α. Τὸ γραφεῖο του δεξιά ἀπὸ τὴν κεντρική εἴσοδο. Ἦ πόρτα τοῦ γραφείου του πάντα μισάνοιχτη. Ἔβλεπε τόν καθένα πού ἔμπαινε. Τὸν χαιρετούσαμε μὲ σεβασμό κι' αὐτὸς μᾶς καλοῦσε μέσα μὲ τὸ μικρὸ μας ὄνομα. Μᾶς ρωτοῦσε γιά ὅλα σὰν πατέρας. Ἐνδιαφερόταν γιά τὰ μαθήματά μας, μᾶς ἔδινε συμβουλές γιά τὴν πρόοδό μας, μᾶς ρωτοῦσε γιά τὸ σπίτι. Μᾶς πείραζε κιόλας γελώντας. Δὲν ξέρω πόσοι ἀπὸ μᾶς εἶχαμε τέτοια ἐπικοινωνία μὲ τὸν φυσικό μας πατέρα. Μὴ νομισθῆ δὲ ὅτι ἦταν κανένας γλυκανάλατος πατέρας, πού ἤξερε μόνο νά χαϊδεύη καί νά κερδίῃ τὴν ἀγάπη τῶν παιδιῶν του. Ἦ κρητικὴ αὐστηρότητα καί ἀπαιτητικότητά του, οἱ ἐπίκαιροι ἔλεγχοι κατ' ἴδιαν ἀλλὰ καί μπροστὰ σὲ ἄλλους δὲν σὲ ἄφηναν νά πάρης οὔτε μιὰ στιγμή τὸν ἄερα. Τὸν φοβόσουν μὲ τὴν καλὴ ἔννοια, ἀλλὰ καί τὸν ἀγαποῦσε ἀνεπιφύλακτα.

5. Ὁ π. Χαρίτων ἦταν δημιουργικός καί ἀκαταπόνητος. Μαζὶ μὲ τὸ καθημερινὸ κηρυκτικὸ καί πνευματικὸ του ἔργο φρόντιζε νά κτίῃ καί νά δημιουργῆ ἐντευκτήρια καί κατασκηνώσεις γιά τὴ νεολαία τῆς Κατερίνης. Προσωπικὴ φροντίδα γιά κάθε λεπτομέρεια. Κι ἤξερε νά κινητοποιῆ ἐργαζομένους καί μᾶς τοὺς μαθητὲς τοῦ Γυμνασίου. Συμμετείχαμε στό χτίσιμο. Κουβαλοῦσαμε βαρέλια, ἄμμο, τοιμέντα, τοῦβλα, γεμίσαμε μὲ νερὸ τὰ ντεπόζιτα. Στὴ δημιουργία τῆς κατασκηνώσεως στὴ Βροντοῦ δουλεύα-

με ὅλοι μαζί, παιδιά, νέοι καί ἠλικιωμένοι. Κάθε Κυριακὴ πηγαίναμε μὲ τὰ ποδήλατά μας ἀπὸ Κατερίνη γιά Βροντοῦ (κάπου 16 χιλιόμετρα) καί μετὰ τὴ Θ. Λειτουργία σκάβαμε ὅλη μέρα προσπαθώντας νά ξεριζώσουμε τὰ ἄγρια πουρνάρια καί νά φυτέψουμε πεύκα καί λεῦκες. Ἔτσι μαθαίναμε στὴ σκληραγωγία καί τὴ δημιουργικὴ δουλειά. Καί χωρὶς νά τὸ καταλαβαίνουμε μαθαίναμε ν' ἀγαποῦμε τοὺς τόπους πού χύσαμε τὸν νεανικό μας ἰδρώτα. Τὸ ἐντευκτήριο στὴν ὁδὸ Ἁγίας Λαύρας 1 (ὑπῆρχε καί χωριστὸ γιά τὰ κορίτσια σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς πόλεως, στὴν ὁδὸ Ἁγ. Αἰκατερίνης 15) καί ἡ κατασκήνωσι στὴν Βροντοῦ ἦταν οἱ τόποι πού ἀγαπήσαμε.

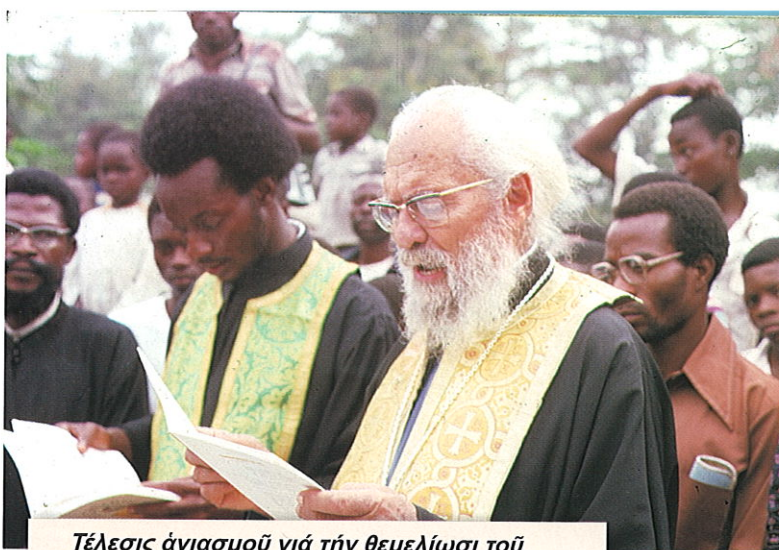
6. Ὁ π. Χαρίτων μᾶς ἤθελε καί καλοὺς μαθητὲς στό σχολεῖο. Μᾶς παρακολουθοῦσε σὰν στοργικός πατέρας. Μᾶς ἐνθάρρυνε, συμβούλευε πῶς νά διαβάσουμε. Μᾶς ἄνοιγε τὸ ἐνδιαφέρον καί γιά καλὰ ἐξωσχολικὰ βιβλία. Δημιούργησε ὠραιότατες βιβλιοθήκες καί ἀναγνωστήρια. Διοργάνωνε διαγωνισμοὺς ποιὸς θὰ διαβάσῃ σὲ ἕναν μῆνα τὰ περισσότερα ἐξωσχολικὰ βιβλία. Ἔτσι ἀνέπτυσσε καί τίς διανοητικές μας δυνάμεις μαζί μὲ τὴ χριστιανικὴ μόρφωσι καί ἀγωγή. Εἶχαμε ὄρεξι γιά διάβασμα. Ὑστερα ἀπὸ αὐτὸ δὲν ἦταν παράδοξο ὅτι προοδεύαμε στό σχολεῖο καί οἱ γονεῖς ἦταν εὐχαριστημένοι καί ξένοιαστοι.

7. Θὰ μπορούσα νά μιλῶ ὥρες γιά τὸν π. Χαρίωνα, πού μᾶς ἔμαθε νά ἐξομολογούμεθα, νά κοιωνοῦμε τακτικά, νά προσευχώμαστε γονατιστοί, νά ἀγαποῦμε τὴν ἄσκησι, τὴ νηστεία, τὸν ἔλεγχο στὰ μάτια καί τὰ αὐτιά, τὴν αὐταπάρνησι, τὸν κόπο, τίς θυσίες, τὴν θαρρετὴ ὁμολογία τῆς πίστεως καί τόσα ἄλλα. Καταλαβαίνουμε ὕστερα ἀπὸ αὐτὰ πῶς μᾶς «ἐγέννησε ἐν Χριστῶ». Ἄλλωστε τὴν πνευματικὴ πατρότητα πιστοποίησε καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη ἀπόδειξι τὸ τι νοιώσαμε, ὅταν ξαναἤλθε νά ξαναδῆ τὸν τόπο πού ἀγάπησε, τὴν Κατερίνη, τὸ 1988, τριάντα χρόνια μετὰ τὴν ὀριστικὴ του ἀποχώρησι. Τρέξαμε ὅλοι ἀπὸ παντοῦ γιά νά ξαναδοῦμε τὸν Γεροντά μας, ὀγδόντα τότε χρονῶν, νά τοῦ φιλήσουμε τὸ χέρι μὲ εὐγνωμοσύνη, νοσταλγία, ἀγάπη. Δὲν μπορούσαμε νά συγκρατήσουμε τὰ δάκρυά μας, καθὼς ἀντικρύζαμε στὴν μεγάλη αἴθουσα διαλέξεων τοῦ ἐντευκτηρίου τῆς Γ.Ε.Χ.Α τὸν ὑψηλόκορμο κατάλευκο Γεροντά μας καί ἀκούγαμε μὲ νοσταλγία τὴν ἴδια ἐκείνη χαρακτηριστικὴ του φωνή, πού μᾶς συνάρπαζε στὰ νιάτα μας. Ἦταν ἡ γλύκα τοῦ προσκαιροῦ γυρισμοῦ τοῦ πατέρα ὕστερα ἀπὸ συνεχῆ ἀπουσία 30 χρόνων. Γνωρίζω πῶς ἀμετάκλητα θὰ ξαναγυρνοῦσε γρήγορα στὴν Ἀφρική γιά νά πεθάνη καί νά ταφῆ ἐκεῖ. Ὅπως γνωρίζω καλύτερα καί τὴν

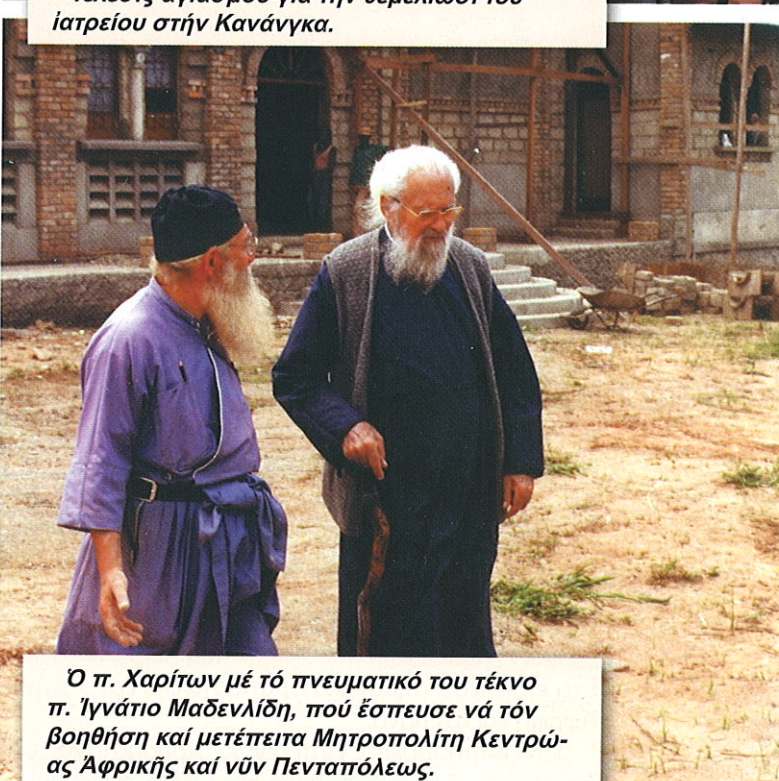
λαβωματιά τῆς καρδιάς του γιά τήν Μακεδονία, στήν ὁποία ἀφιέρωσε τήν ἀγάπη τῆς νεανικῆς του ὀρμῆς στίς δυό πονεμένες δεκαετίες του 1940 καί 1950. Ἡ Κοζάνη, ἡ Ἐδεσσα καί προπάντων ἡ Κατερίνη ἦταν ἡ ἀλησμόνητη πρώτη του ἀγάπη. «Ἄχ, ἡ Μακεδονία», ἔλεγε καί ξανάλεγε, «ἦταν ἀλλιῶς ἐκεῖ»!

8. Ὅταν ἔφτασε στά 65 του, τότε πού πολλοί ἀποσύρονται στό περιθώριο τῆς ζωῆς γιά νά ἀπολαύσουν τή σύνταξί τους, τὸ Κρητικὸ λιοντάρι βρυχήθηκε ἀτρόμητο καί ξεκίνησε γιά τήν μεγάλη περιπέτεια τῆς ἱεραποστολῆς, ἐκεῖ στήν καρδιά τῆς μαύρης ἠπείρου. Τὰ 25 τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του ἦταν τὰ πιὸ δημιουργικά, γεμᾶτα ἀπὸ δρᾶσι, φλόγα ἱερή. Βρῆκε γόνιμη γῆ, τὸ διψασμένο γιά ἀλήθεια χωράφι τῶν πολυαγαπημένων μας μαύρων ἀδελφῶν μὲ τίς κατάλευκες ψυχές, ἐκεῖ στήν Κανάνγκα τοῦ Ζαῖρ. Αὐτοὶ πού φωτίστηκαν ἀπὸ τὴν φωτιὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού κατέκαιε τὴν καρδιά τοῦ π. Χαρίτωνος καί δέχτηκαν τὸ Βάπτισμα τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναγεννήσεως θὰ ξαναμάθουν σ' ἐμᾶς, τοὺς ξεψυχισμένους κληρονόμους, τὴν Ὁρθοδοξία, πού μόνο πιπιλίζουμε σὰν εὐχάριστη λέξι στὸ στόμα καί πόρρω ἀπέχουμε αὐτῆς στήν πράξι. Ἔσβησε ἐκεῖ, ἀφοῦ ἔλιωσε μέχρι τέλους σὰν κερὶ, στὰ 90 του, ἀφήνοντας πίσω του ἀξιοθαύμαστο ἔργο, μὲ τὴν ἐπιθανάτια ἔκκλησι: «Χτυπάτε ἀδιάκοπα τίς καμπάνες τῆς Ὁρθοδοξίας στήν Ἀφρική»!

9. Κλείνοντας, νιώθω εὐτυχῆς πού βρέθηκα στήν πιὸ κρίσιμη περίοδο τῆς ζωῆς μου, στὰ ἐφηβικά χρόνια, στὸ κέντρο τῆς ἀγάπης τοῦ πατρὸς Χαρίτωνος. Ἐνα δάκρυ εὐγνωμοσύνης γιά τὸν π. Χαρίωνα. Ἄς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη του! Καί ἡ θέσι του ἐκεῖ, στὸν Χριστὸ πού ἀγάπησε πολὺ, στήν Αἰώνια Βασιλεία Του. Καλὴ ἀνάμωσι Ἐκεῖ, στὰ πλάτη τοῦ Παραδείσου, πολυαγαπημένε μας Γέροντα!

Τέλεσις ἀγιασμοῦ γιά τήν θεμελίωσι τοῦ ἱατροῦ στήν Κανάνγκα.

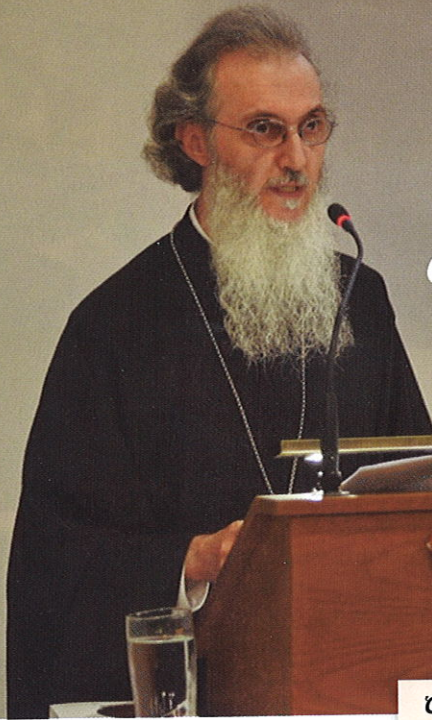

Ὁ π. Χαρίτων μὲ τὸ πνευματικὸ του τέκνο π. Ἰγνάτιο Μαδενλίδη, πού ἔσπευσε νά τὸν βοηθήσῃ καί μετέπειτα Μητροπολίτη Κεντρῶς Ἀφρικῆς καί νῦν Πενταπόλεως.

Οἱ ἀπέριττοι ταφοὶ τῶν δύο πρωτοπόρων καί φίλων ἱεραποστόλων π. Χρυσοστόμου Παπασαραντόπουλου καί π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι, πίσω ἀπὸ τὸ ἱερό τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στήν Κανάνγκα.

«Τά μεγαλειᾶ τοῦ Θεοῦ στήν Ἐκκλησία τῆς Κορέας»

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας καὶ Ἐξάρχος Ἰαπωνίας π. Ἀμβρόσιος στό βῆμα τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ».

Τὸν περασμένο Ὀκτώβριο ἐπισκέφθηκε τὴν Πάτρα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας καὶ Ἐξάρχος Ἰαπωνίας π. Ἀμβρόσιος. Ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ ἐνδιαφέρουσα ὁμιλία.

Κατὰ ἀγαθὴ συγκυρία στὴν ὁμιλία παρευρίσκετο καὶ ὁ συμπολίτης μας Ἀγιορείτης Ἀρχιμ. π. Θεολόγος (Χρυσανθακόπουλος), πού ὡς γνωστόν ἔχει ἐπιτελέσει σημαντικὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο στὴν Ἀφρική καὶ ὄχι μόνο.

Τὸν Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος τὴν ὥρα ἐκείνη βρισκόταν στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου γιὰ τὸν Ἀρχιερατικὸ Ἑσπερινό, ἐκπροσώπησε ὁ ἱεροκήρυκας Ἀρχιμ. π. Χριστοφόρος Μυτιλήνης, ὁ ὁποῖος ἔλαβε πρῶτος τὸν λόγο καὶ μεταξύ ἄλλων εἶπε:

«... Μεταφέρω τὶς ἐγκάρδιες εὐχές τοῦ Σεβασμιώτατου Ποιμενάρχου μας γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἀποψινῆς ἐκδηλώσεως. Ὁ Θεός νὰ εὐλογῇ πλοῦσια τὴν διακονία σας...»

«...Εἶναι χαρὰ ἰδιαίτερη πού εἴσθε ἐδῶ ἀνάμεσά μας προσκεκλημένοι τοῦ τόσο εὐλογημένου Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» καὶ χαιρόμαστε πού δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ σᾶς ἔχωμε κοντά μας καὶ νὰ ἀκούσωμε τὰ θεοφιλή λόγια σας.

Ζητοῦμε ταπεινά τὶς εὐχές σας, ὥστε καὶ μεῖς ἀπὸ

τὸν χῶρο αὐτὸ πέρα ἀπὸ τὶς προσευχές μας μαζί μὲ ὁποιαδήποτε βοήθεια μπορούμε νὰ συνεισφέρουμε στό πολύπλευρο καὶ τόσο οὐσιαστικὸ ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς.»

Ἀκολούθως τὸν Σεβασμιώτατο προσφώνησε καὶ καλωσόρισε ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου ὁ Πρόεδρος κ. Νικόλαος Σίμος, ὁ ὁποῖος ἐτόνισε τὸ πολυσπούδατο ἱεραποστολικὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖ ἀθόρυβα, διακριτικὰ μὲ πολλὴ ταπεινώσι στὴν Ἄπω Ἀνατολή, ὥστε μὲ τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς θυσίες τοῦ Ὁλόγου τοῦ Θεοῦ νὰ τρέχη, νὰ δοξάζεται καὶ νὰ ριζώνη βαθιὰ στὶς ψυχές τῶν καλοπροαιρέτων Κορεατῶν πιστῶν.

Στὴν συνέχεια ὁ Σεβ. π. Ἀμβρόσιος ἀνέπτυξε τὸ θέμα του: «**Τά μεγαλειᾶ τοῦ Θεοῦ στὴν Ἐκκλησία τῆς Κορέας**», πού προξένησε ἰδιαίτερη αἴσθησι στό πολυπληθές καὶ ἐκλεκτὸ ἀκροατήριο, τὸ ὁποῖο εἶχε κατακλύσει τὴν νέα αἴθουσα τοῦ Συλλόγου καὶ τοὺς πέριξ χώρους.

Ὁ Σεβασμιώτατος π. Ἀμβρόσιος κατορθώνει μὲ τὸν λιπὸ ἀλλὰ μεστῶν νοημάτων λόγο του νὰ καθελώνη τὸ ἀκροατήριό του, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ μεταφέρη στὴν χώρα τῆς Πρωϊνῆς Γαλήνης (τὴν Κορέα), ὅπου ὁ ἴδιος διακονεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια. Κυρίως ἀναδεικνύει τὴν πραγματικότητα, πού βιώνει σὲ μιὰ χώρα μὲ ἐντελῶς διαφορετικὰ χαρακτηριστικὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα μας Ἑλλάδα.

«Γιὰ ὅλους ἐμᾶς, εἶπε, ἡ Κορέα εἶναι μιὰ πολὺ μακρινὴ χώρα. Οἱ κάτοικοί της ἔχουν κάνει μεγάλα ἄλματα στὴν ὑψηλὴ τεχνολογία τὰ τελευταῖα χρό-

*Τό πολυπληθές
καί έκλεκτό άκρο-
ατήριο παρακο-
λουθεΐ μέ πολύ
ένδιαφέρον τήν
όμιλία πού προ-
κάλεσε ιδιαίτερη
αΐσθησι.*

νια, καί τά άποτελέσματα τής έργασιας τους έρχονται μέσα στα σπίτια καί τήν ζωή μας καί γίνονται άντικείμενα καθημερινής χρήσεως (κινητά τηλέφωνα, ήλεκτρονικοί ύπολογιστές, ήλεκτρικές συσκευές, αυτοκίνητα καί άλλα άντικείμενα).»

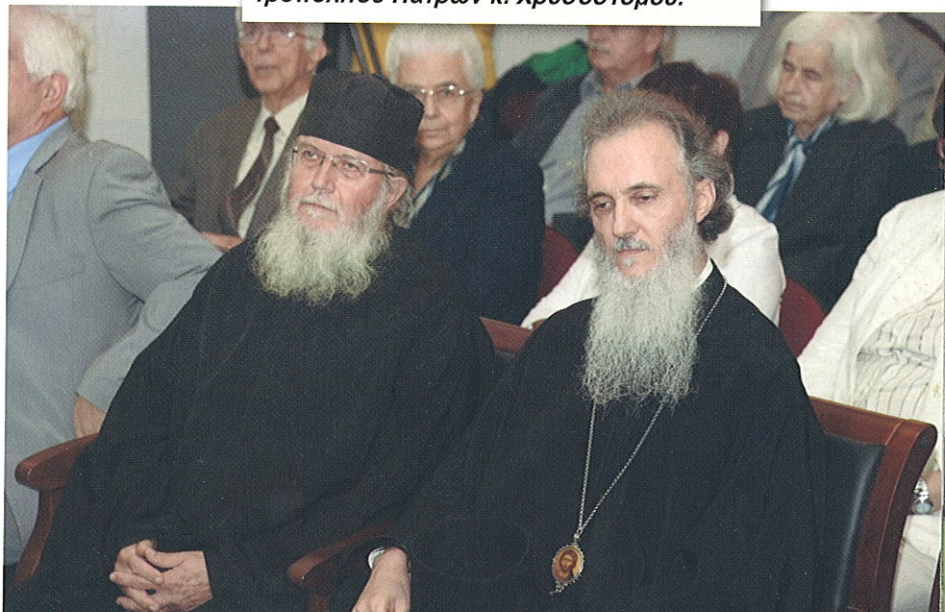
«Υπάρχει μι άλήθεια, τόνισε. Στήν χώρα τής Πρωϊνής Γαλήνης δέν γνωρίζουν τήν Όρθοδοξία καί έμείς πρέπει νά έργαστοΰμε γιά νά τους τήν μάθουμε. Στις χώρες τής Άπω Ανατολής τίποτα δέν είναι αυτονόητο. Η Κορέα είναι άθρησκη χώρα, δέν έχει καμμιά έπίσημη θρησκεία καί αυτή ή έλευθερία άφήνει πολλά περιθώρια γιά ανάπτυξη τής Ιεραποστολής τής Μητροπόλεως Κορέας. Μεγάλο μέρος του πληθυσμού είναι χριστιανοί. Υπάρχουν έκατομμύρια Καθολικοί καί Προτεστάντες, αλλά οι Όρθόδοξοι είναι μερικές χιλιάδες. Συνεπώς καί τó πεδίο δράσεως μεγάλο, πού όμως χρειάζονται νέα στελέχη νά έργαστοΰν γιά τήν Όρθοδοξία.

Άναφερόμενος στο Ιεραποστολικό έργο, πού έπιτελείται στήν μακρινή αυτή χώρα, σημείωσε πώς σκοπός του δέν είναι ή ικανοποίηση του άνθρώπινου ναρκισσισμού αλλά μόνον ή δόξα του Θεού.

Τά γεγονότα πού μποροΰν νά περιγράψουν τήν προσπάθεια πού καταβάλλεται στήν Κορέα τά τελευταία χρόνια είναι πολλά, αλλά ό κ. Άμβρό-

Ό Σεβασμιώτατος π. Άμβρόσιος καί δίπλα του ό π. Θεολόγος παρακολουθοΰν τόν χαιρετισμό του εκπροσώπου του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσοστόμου.

σιος έστίασε στα δέκα πλέον ήχηρά.
Και τὰ ανέλυσε διεξοδικά.

***Η χειροτονία νέων κληρικῶν πολὺ ὑψηλοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου.**

«Χωρὶς κληρικοὺς Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολή δὲν νοεῖται, ἐπεσήμανε. Ἦδη ἔχουν ἐνταχθεῖ στὴν Μητρόπολι νέοι ἱερεῖς καὶ διάκονοι, τόσο Κορεάτες ὡς καὶ Ἑλληνοαμερικανοί, ποὺ προσφέρουν μεγάλες ὑπηρεσίες».

***Η εἰσδοχή νέων πιστῶν στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.**

Πρόκειται γιὰ ἄτομα ποὺ, ἀφοῦ μελέτησαν καὶ διδάχθηκαν τὴν Ὁρθόδοξη πίστι, βαπτίστηκαν ὁμαδικὰ καὶ συμμετέχουν πλέον ἀνελλιπῶς στὶς ἱερὲς ἀκολουθίες.

***Η πραγματοποίησι κατασκηνώσεων,** στὶς ὁποῖες φιλοξενοῦνται παιδιὰ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς θρησκευτικὲς τοὺς πεποιθήσεις. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ ζωὴ καὶ πίστι, καὶ ἀργότερα μποροῦν νὰ παρακολουθήσουν μαθήματα Ὁρθοδοξίας καὶ σὲ ἐπόμενο στάδιο νὰ βαπτιστοῦν Ὁρθόδοξοι.

***Η λειτουργία ἐκδοτικοῦ Οἴκου μέσω τοῦ ὁποῖου ἐκδίδονται καὶ κυκλοφοροῦν στὰ Κορεατικὰ σημαντικὰ βιβλία τῆς Ὁρθοδόξου βιβλιογραφίας.**

Ἡ ἐπίδρασι τοῦ βιβλίου εἶναι πολὺ σημαντικὴ γιὰ τοὺς Κορεάτες εἴτε τοὺς ἄθρησκους, εἴτε ἐκείνους ποὺ ἔχουν ἄλλο θρησκεῦμα, εἴτε ἀκόμα καὶ γιὰ τοὺς ἑτερόδοξους. Μέσω τῶν βιβλίων ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἐμβαθύνουν στὴν Ὁρθόδοξη πίστι καὶ νὰ διαπιστώσουν τὴν πνευματικὴ τους φτώχεια ἀλλὰ καὶ νὰ νοιώσουν τὸ κενὸ ποὺ ὑπάρχει μέσα τους.

***Η ἠλεκτρονικὴ σελίδα τῆς Μητροπόλεως,** ἡ ὁποία εἶναι σὲ τρεῖς γλώσσες· τὰ Κορεατικὰ, τὰ Ἑλληνικὰ καὶ τὰ Ἀγγλικὰ καὶ σύντομα θὰ μεταφρασθῆ καὶ στὰ ρωσικὰ, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἔχουν πρόσβασι καὶ οἱ χιλιάδες Ρῶσσοι ποὺ ζοῦν στὴν

χώρα.

***Η ἀνακήρυξι τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Σεούλ σὲ μνημεῖο πολιτιστικῆς κληρονομιάς,** ποὺ προστατεύεται ἀπὸ τὶς τοπικὲς ἀρχές καὶ τὴν Οὐνέσκο. Μιὰ ἀνακήρυξι ὑψίστης σημασίας, ποὺ ἔγινε χωρὶς ἡ Μητρόπολι νὰ κάνῃ ὅποιαδήποτε ἐνέργεια. Ὅπως ἐξήγησε ὁ κ. Ἀμβρόσιος, «ἤδη ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου συγκαταλέγεται στὰ ἀξιοθέατα τῆς Σεούλ, ποὺ προτείνονται στοὺς ἐπισκέπτες τῆς Κορεατικῆς πρωτεύουσας ὡς ἀξίολογα μνημεῖα, ποὺ πρέπει νὰ ἐπισκεφθοῦν».

***Ο Ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν πόλι Τσοῦ τσόν.**

Στὴν πόλι αὐτὴ ὑπῆρχε ὁ Ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Κατόπιν ὁμως ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς πόλεως ἡ εὐρύτερη περιοχή, στὴν ὁποία βρίσκεται καὶ ὁ Ὁρθόδοξος Ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, κρίθηκε κατεδαφιστέα προκειμένου νὰ δημιουργηθῆ ἐκεῖ μιὰ νέα πόλι μὲ βιβλιοθήκες, πάρκα, πολυκατοικίες κλπ. Ἡ Μητρόπολι κατέβαλλε προσπάθειες ὅκτω χρόνια γιὰ νὰ ἐξαιρεθῆ ὁ Ναὸς τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τῆς κατεδαφίσεως, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν κατέστη δυνατόν. Ὁ Ναὸς ἀπαλλοτριώθηκε καὶ μὲ τὰ χρήματα τῆς ἀποζημιώσεως ἐνοικιάστηκε μιὰ αἴθουσα γιὰ τὴν ἱκανοποίησι τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν τῶν πιστῶν τῆς περιοχῆς, ἐνῶ ἤδη σχεδιάζεται ὁ νέος Ναὸς ποὺ θὰ ἀνεγερθῆ.

«Βέβαια ὁ Ναὸς ἐκεῖ δὲν εἶναι ἀπλὰ ὁ χώρος τῆς λατρείας, ὅπως συμβαίνει στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ ἓνα σύνθετο κτήριο ποὺ περιλαμβάνει τὴν κατοικία τοῦ ἱερέως, τὸ σχολεῖο, τὴν αἴθουσα διαλέξεων συναντήσεων καὶ κοινῶν δραστηριοτήτων. Γιὰ τὴν μεταφορὰ τοῦ Ναοῦ ἐργάστηκαν ὅλοι οἱ πιστοί, ἀκόμα καὶ μικρὰ παιδιὰ, καὶ μόλις αὐτὴ ὀλοκληρώθηκε, τελέσαμε τοὺς Χαιρετισμοὺς στὴν Παναγία, γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσουμε, ποὺ μᾶς ἀξίωσε νὰ φέρουμε

Πνευματικὴ ἐκδήλωσις μὲ νέους πιστοὺς, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἐλπίδα γιὰ τὴν ὀργάνωσι καὶ ἀνάπτυξι τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησίας.

Τέλεσις Θείας Λειτουργίας στον περικαλλή Ναό του Ἁγίου Νικολάου στή Σεούλ.

σέ πέρας τὸ ἔργο αὐτό. Ἐλπίζουμε πῶς τώρα θὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ ἀνεγείρουμε τὸν νέο μας Ναὸ ποὺ θὰ εἶναι στολίδι γιὰ τὴν περιοχὴ», εἶπε ὁ Σεβασμιώτατος.

***Πραγματοποιούνται πολλές διαλέξεις γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο πίστι,** τόσο στὰ ἐνοριακὰ κέντρα, ὅσο καὶ σὲ πανεπιστήμια καὶ ἄλλους πνευματικὸς χώρους. Ἔχουν πολλαπλασιαστεῖ οἱ ἐπισκέψεις Κορεατῶν στὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες καὶ εἶναι πολλές οἱ προσκλήσεις ποὺ ἀπευθύνονται στὸν κ. Ἀμβρόσιο καὶ τοὺς συνεργάτες του γιὰ τὴν πραγματοποίησι δι-αλέξεων γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία. «Δὲν πηγαίνουμε ἐμεῖς. Ἐκεῖνοι ἔρχονται καὶ μᾶς ζητοῦν νὰ πᾶμε στοὺς δικούς τους χώρους νὰ τοὺς μιλήσουμε. Μπορεῖ τὴν ἴδια ἡμέρα νὰ ἔχουμε δύο - τρεῖς τέτοιες περιπτώσεις καὶ σὲ διαφορετικὰ σημεῖα τῆς πόλεως καὶ αὐτὸ εἶναι πολὺ δύσκολο σὲ μιὰ πόλι 12 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Δὲν προλαβαίνουμε νὰ ἀνταποκριθοῦμε καὶ γιὰ αὐτὸ ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ νέους ἱεραποστόλους

νὰ ἔρθουν καὶ νὰ ἐργαστοῦν μαζί μας γιὰ τὴν διάδο-σι τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν χώρα τῆς Πρωϊνῆς Γαλή-νης», τόνισε ὁ κ. Ἀμβρόσιος.

***Σχέσεις μὲ ἑτεροδόξους.**

Μεταξὺ αὐτῶν ποὺ ἐπιδεικνύουν ἐνδιαφέρον γιὰ νὰ ἐνημερωθοῦν σὲ βάθος γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία εἶναι καὶ πολλοὶ ἑτεροδόξοι, ποὺ ζητοῦν νὰ ἔχουν εἰλικρινῆ διάλογο ἐν πνεύματι ἀληθείας καὶ ἀγά-πης. «Δὲν τρέφουμε τὴν ψευδαῖσθησι ὅτι θὰ ἀλλά-ξουν τὴν πίστι τους, ἀλλὰ καὶ μόνον τὸ γεγονός ὅτι μὲ τὸν Α ἢ Β τρόπο μαθαίνουν τὴν ὑπαρξί τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι κατὰ τὴν γνώμη μας πολὺ μεγάλη ὑπόθεσι. Ξέρεις τί εἶναι νὰ σὲ ρω-τοῦν –ἀκόμα καὶ πάστορες– σὲ ποιά Ἐκκλησία ἀνήκεις καὶ ὅταν τοὺς ἀπαντᾷς εἶμαι κληρικὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας νὰ ὁμολογοῦν πῶς δὲν γνωρίζουν τίποτα. Δὲν ἔχουν ἀκούσει ποτὲ γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία. Ἐμεῖς τὰ θεωροῦμε ὅλα δε-δομένα καὶ αὐτονόητα. Ε, λοιπὸν δὲν συμβαίνει

Οἱ πιστοὶ Κορεάτες μετέχουν μὲ κατάνυξι στὴν Θεία Λειτουργία.

αυτό. Δεν μᾶς γνωρίζουν και ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ μᾶς μάθουν. Δεν ὑπάρχει τίποτα αὐτονόητο στὶς χώρες τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, καὶ αὐτὸ σημαίνει πὼς ἔχουμε πάρα πολλὴ δουλειὰ νὰ κάνουμε», ἐπεσήμανε ὁ Σεβασμιώτατος.

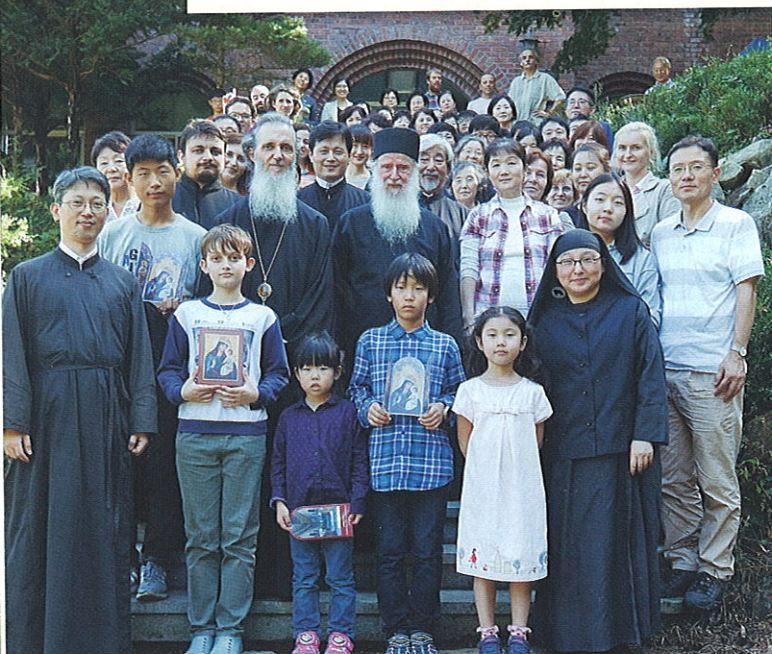
* Μαθήματα Ἀγιογραφίας.

Τὸν περασμένο Ἰούλιο στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος πραγματοποιήθηκαν ἀπὸ τὸν ἀγιογράφο Σώζοντα Γιαννουδῆ μαθήματα Ἀγιογραφίας στοὺς Κορεάτες. Τὸ ἐνδιαφέρον ἦταν πέραν ἀπὸ ὅλες τὶς προσδοκίες καὶ ἡ ἀνταπόκρισι τῶν Ὁρθοδόξων Κορεατῶν πολὺ μεγάλη.

Ἀναλύοντας τοὺς ἄμεσους στόχους τῆς Μητροπόλεως Κορέας ὁ κ. Ἀμβρόσιος εἶπε ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἔκδοσι δέκα νέων βιβλίων (ὅπως Τὸ Μέγα Εὐχολόγιο, οἱ Παρακλητικοὶ Κανόνες, βιβλίον γιὰ τὶς Ὁρθόδοξες εἰκόνες, δύο βιβλία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (Περὶ οἰκογενείας καὶ προσευχῆς), τὸν Ἅγιο Παῖσιον, Ἡ ἀσκητικὴ τῆς Ἀγάπης τῆς γερόντισσας Γαβριηλίας, καὶ ἄλλα). «Ἡ μετάφρασι τῶν Ὁρθοδόξων κειμένων στὴν Κορεατικὴ γλῶσσα εἶναι ἓνα πολὺ δύσκολο ἐγχείρημα. Εἶναι κάτι τὸ ἀπίστευτο νὰ δώσης τὸ νόημα τῶν λέξεων καὶ ἐννοιῶν γιὰ νὰ γίνουν ἀντιληπτὰ ἀπὸ τοὺς Κορεάτες. Πολὺ δύσκολη διαδικασία», ἐπεσήμανε ὁ κ. Ἀμβρόσιος.

Ἀκόμα ἡ ἀνέγερσι ἑνὸς Πνευματικοῦ-Πολιτιστικοῦ Κέντρου πολλαπλῶν ἐκδηλώσεων, στὸν προαύλιον χώρον τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου θὰ λειτουργήσουν Σχολὲς βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ ἀγιογραφίας. Θὰ εἶναι τὸ μεγαλύτερον Ὁρθόδοξον Πνευματικὸν Κέντρο στὴν Ἄπω Ἀνατολή, ὅπου κατοικεῖ ὁ μισὸς πληθυσμὸς

Οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Πισιδίας π. Σωτήριος καὶ Κορέας π. Ἀμβρόσιος ἐν μέσῳ πιστῶν καὶ κληρικῶν σὲ Ἱ. Μονὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

τοῦ πλανήτη. Τέλος θὰ πραγματοποιηθῆ στὶς 19 Δεκεμβρίου ἓνα διεθνὲς Συμπόσιον μὲ θέμα «Ὁρθόδοξία καὶ σύγχρονα προβλήματα. Ἡ πρόκλησι τῆς Τεχνολογίας».

Ἀπαντώντας σὲ πολλὰς ἐρωτήσεις τοῦ τοῦ τέθηκαν ὁ κ. Ἀμβρόσιος ἀνέφερε πὼς δὲν εἶναι ὅλα ρόδινα στὴν χώρα τῆς Πρωϊνῆς Γαλήνης. Ὑπάρχουν πολλὰς δυσκολίες. Ἀπὸ τὶς πιὸ σοβαρὰς εἶναι ὁ διαφορετικὸς τρόπος τοῦ σκέπτονται οἱ Κορεάτες σὲ σχέση μὲ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ δυτικοῦ κόσμου καὶ ἡ κατανόησι τῆς νοοτροπίας τοῦ εὐγενικοῦ αὐτοῦ λαοῦ. Οἱ Δυτικοὶ λειτουργοῦμε ἐντελῶς διαφορετικὰ.

Σὲ ἐρώτησι ἐὰν ὑπάρχουν ἄλλες Ὁρθόδοξες δικαιοδοσίες ἐκτὸς ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως Κορέας, ποῦ ἀνήκει στὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, ὁ κ. Ἀμβρόσιος ἀπάντησε «στὴν Κορέα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς χώρας εἶναι κάτω ἀπὸ ἓναν Ἐπίσκοπον. Ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἐθνικότητα, γλῶσσα ἢ ὀτιδήποτε ἄλλο. Ὅλοι κάτω ἀπὸ ἓναν Ἐπίσκοπον. Εἶναι μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ προκατόχου μου, τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Σωτηρίου, ποῦ ἀγκάλιασε ὅλους ὅσους ἔφθασαν στὴν Κορέα ὡς οικονομικοὶ μετανάστες κυρίως τὴν δεκαετία τοῦ '90, μετὰ τὴν πτώσι τοῦ ἀνατολικοῦ μπλόκ. Ὁ Σεβασμιώτατος τοῦς ἀγκάλιασε ὅλους, ἔμαθε τὰ Ρωσικὰ γιὰ νὰ ἐπικοινωνῆ μαζί τους, τοὺς στήριξε, τὸν ἐνοιωσαν πατέρα καὶ ἔτσι εἴμαστε ὅλοι μαζί (στὶς γιορτὰς, στὰ κατηχητικὰ, στὶς κατασκηνώσεις παντοῦ). Ἔχουμε κατορθώσει αὐτὸ ποῦ γιὰ πολλὰς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες εἶναι ζητούμενον. Ἐνας Ἐπίσκοπος, ἓνας πατέρας γιὰ ὅλους».

Ἰδιαιτέρη ἀναφορὰ ἔκανε στὴν καλὴ ἀνάμνησι τοῦ ἔχουν ἀφήσει οἱ Ἕλληνες στρατιῶτες ποῦ ἐξῆσαν στὴν Κορέα στὴν διάρκεια τοῦ Κορεατικοῦ ἐμφυλίου πολέμου, καὶ κυρίως στὸ ἔργο ποῦ ἐπιτέλεσαν οἱ στρατιωτικοὶ ἱερεῖς, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ Πατρινὸς π. Ἀνδρέας Χαλκιόπουλος. Ἦταν ἔργο ἀνθρωπισμοῦ καὶ ἀγάπης καὶ οἱ Κορεάτες δὲν τὸ ξεχνοῦν ποτέ. Μάλιστα ὁ π. Ἀνδρέας ἦταν ὁ πρῶτος Ὁρθόδοξος ἱερέας, ὁ ὁποῖος κατόρθωσε μὲ τρόπο μυθιστορηματικὸ νὰ χειροτονηθῆ ὁ πρῶτος Ὁρθόδοξος Κορεάτης ἱερέας καὶ νὰ ξεκινήσῃ ἔτσι ἡ Ὁρθόδοξος λατρεία στὴν χώρα αὐτή.

Σήμερα ἡ ὅλη ἱεραποστολικὴ προσπάθεια μὲ τοὺς μόχθους τῶν Μητροπολιτῶν Πισιδίας καὶ Κορέας, τὴν προθυμία τῶν πιστῶν καὶ τὴν συνδρομὴ τῶν φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς ἔχει μεγάλη ἀνάπτυξι καὶ ὑπάρχουν οἱ προοπτικὲς γιὰ μεγαλύτερη διάδοσι τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν Ἄπω Ἀνατολή.

Γωγὼ Καραλή

Όμαδικές βαπτίσεις στην Ρουάντα μέσα σέ ποτάμι.

118 βαπτίσεις κατηχουμένων στην Ρουάντα

«Όσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε» (Αλληλούϊα)!

Τήν 11η Σεπτεμβρίου τοῦ 2016 ἑκατόν δεκαοκτώ (118) ἄτομα βαπτίστηκαν στήν Ρουάντα.

Ὁ Θεοφιλέστατος κ. Ἰννοκέντιος, πνευματικός πατέρας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐπισκοπῆς Μπουρούντι καί Ρουάντα, εἶναι ἰδιαίτερα χαρούμενος γιά τίς διψασμένες ψυχές πού ἀσπάζονται τήν Ὁρθοδοξία· ἐδῶ καί 4 ἔτη (ἀπό τό 2012) πού ἀνέλαβε τήν εὐθύνη τῆς Ἐπισκοπῆς.

Μετά τήν ὁμαδική βάπτισι ἀκολούθησε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία. Τέλος οἱ ἰθαγενεῖς μέ τραγούδια καί παραδοσιακοὺς χορούς ἐκδήλωσαν τήν χαρά τους γιά τήν εἴσοδο στήν Ἐκκλησία τῶν νεοφωτιστων ἀδελφῶν τους.

Νέες ἐνορίες

Ὁ Πανάγαθος Θεός πολλαπλασιάζει τοὺς ἀνθρω-

πίνους κόπους. Φωτίζει καί γιά κάθε εἶδος συμπαραστάσεως ἀπό τά μετόπισθεν. Ἡ χριστιανική ἀγάπη ἐφευρίσκει μέσα, ἀνοίγει νέους ὀρίζοντες μέ ποικίλους τρόπους.

Ἡ δημιουργία κάθε νέας ἐνοριακῆς κοινότητος, πού δοξολογεῖται τό πάντιμον Ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί διακονοῦνται οἱ ἄνθρωποι, ἀποτελεῖ καί ἐστία πολιτισμοῦ. Μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου δημιουργοῦνται Σχολεῖα, ὑγειονομικοί σταθμοί, ἐπιτελοῦνται γεωτρήσεις γιά πόσιμο νερό, πολῦτιμο σέ πολλές περιοχές.

Εἶθε «εἰς πᾶσαν τήν γῆν» νά κηρύσσεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, οἱ καρδιές τῶν ἀνθρώπων νά γεμίζουν ἀπό τήν ἐσωτερική ἀγαλλίασι καί χαρά πού δωρίζει τό Ἅγιο Πνεῦμα.

«Οἱ δέ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καί Πνεύματος Ἁγίου» (Πράξ. 13,52)

Ὁ ἁγιασμός τοῦ ὕδατος ἀπό τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μπουρούντι-Ρουάντα κ. Ἰννοκέντιο καί τοὺς συνεργάτες του.

Ὁ Ἱερός Ναός τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου πού οἰκοδομήθηκε μέ δαπάνες φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς μέσω τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ».

Θυρανοίξια τοῦ Ἱ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Τσότα

Ὁκτώβριος 2016

**Ἀγαπητοί,
κ. Πρόεδρε καί μέλη
τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»,**

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε!

Με πολλή χαρὰ ἐπικοινωνῶ μαζί σας, γιά νά σᾶς εὐχαριστήσω πρῶτον γιά τήν χρηματοδότησι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Με πολλή χαρὰ ἐπίσης σᾶς πληροφορῶ ὅτι τήν τελευταία Κυριακή τοῦ Σεπτεμβρίου τελέσαμε τὰ Θυρανοίξια τοῦ Ναοῦ μέ τήν παρουσία πλήθους κόσμου καί τῶν τοπικῶν πολιτικῶν ἀρχῶν.

Ὁ Ναός ἦταν ἕνα ὄνειρο μερικῶν ἐτῶν, ἀφ' ὅτου δέχθηκαν τὸ Ἅγιο Βάπτισμα. Ἐνθυμοῦμαι στό συγκεκριμένο χωριό οἱ πρῶτοι κατηχούμενοι κατασκεύασαν μία μεγάλη λασποκαλύβα, γιά νά ἐξυπηρετοῦν τίς πνευματικές τους ἀνάγκες. Ἐκεῖ συγκεντρώνοντο καί ὁ ἱερεὺς τοὺς ἔκανε κατήχησι καί ὅ,τι ἄλλο εἶχε σχέσηι μέ τήν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἡμέρα τῶν Θυρανοίξιων ἦταν ἡμέρα χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως διὰ τήν ἐκπλήρωσι τῆς ἐπιθυμίας τους. Δοξάσαμε κι ἐμεῖς τὸν Θεὸ καί εὐχαριστοῦμε ἰδιαίτερως τοὺς δωρητές γιά τήν εὐλογία αὐτὴ νά κτισθῆ ναὸς σ' αὐτὴ τήν ἀπομακρυσμένη περιοχὴ πρὸς δόξαν δικῆ Του καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Εἶναι πολὺ συγκινητικὸ νά ἀκούγεται μέσα στὰ

δάση ὁ ἦχος τῆς καμπάνας καί οἱ Χριστιανοὶ νὰ τρέχουν νά δοξολογήσουν τὸν μόνον ἀληθινὸ Θεό.

Ἡ ζωὴ στὴν Ἱεραποστολὴ ἔχει πολλές ἐκπλήξεις, ἄλλοτε καλές καί ἄλλοτε ὄχι. Ἡ περιπέτεια εἶναι μέσα στὰ πλαίσια τῶν Ἱεραποστολικῶν ἐξορμήσεων διὰ τοὺς γνωστούς σὲ ὅλους μας λόγους. Ἱεραποστολὴ δὲν σημαίνει πάντα ἕνα κήρυγμα. Πολλές φορές ἡ παρουσία μας κάπου, τὸ πέρασμά μας ἀπὸ κάπου, ἡ στάσις πού θὰ κάνουμε στὸ δρόμο γιά φαγητό, ἡ ἀγορὰ ἀναγκαίων πραγμάτων καί πολλές ἄλλες περιπτώσεις μᾶς δίνουν τὴν εὐκαιρία νά κάνουμε Ἱεραποστολὴ καί νά διαδώσουμε τὸ εὐαγγέλιο τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ σὲ ἀνθρώπους πού οὔτε κἂν γνωρίζουν τί εἶναι ὁ Χριστός.

Κάποτε πηγαίνοντας σὲ ἕνα πολὺ μακρινὸ χωριό, σταματήσαμε στὸ δρόμο νά φᾶμε κάτι. Καθὼς μᾶς εἶδαν οἱ χωρικοὶ, μαζεύτηκαν γύρω μας ἀπὸ περιέργεια νά δοῦν τί εἴμαστε μέ τίς παράξενες φορεσιές πού εἴμαστε ντυμένοι.

Ἀφοῦ τοὺς ἐξηγήσαμε ἄρκετὰ πράγματα, στὸ τέλος τοὺς δώσαμε ἡμερολόγια τοῖχου καί ἄρκετὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας γιά νά διαβάσουν καί νά μάθουν περισσότερα πράγματα γιά τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία. Αὐτὴ ἡ συνάντησι ἐγίνε ἡ ἀφορμὴ νά δημιουργηθῆ ἐνορία στὸ χωριὸ αὐτὸ καί νά κτισθῆ ναός.

Ἄλλη πάλι περίπτωσι εἶναι ἡ ἐξῆς: κάποιος ἱερεὺς ἐπισκέφθηκε ἀσθενὴ στὸ νοσοκομεῖο. Στὸ διπλανὸ κρεβάτι ἦταν κάποια γυναίκα ἄρρωστη, ἡ ὁποία πα-

ρεκάλεσε τὸν ἱερέα νὰ κάνη προσευχή. Ἡ γυναίκα ἀνάρρωσε μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες καὶ κάλεσε τὸν ἱερέα στὸ χωριὸ τῆς νὰ τοὺς διδάξη τὴν Ὁρθοδοξία. Τὸ χωριὸ ἦταν πολὺ μακριὰ καὶ ἔπρεπε νὰ περάσῃ ἓνα πολὺ μεγάλο ποτάμι. Σ' αὐτὰ τὰ ἀπομονωμένα χωριά, τὰ μέσα συγκοινωνίας εἶναι πρωτόγονα ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνα. "Ἐνα ἀγροτικὸ αὐτοκίνητο ἐκτελεῖ χρέη ὑπεραστικῆς συγκοινωνίας καὶ ὅταν φθάσῃ ἕως ἐκεῖ, περιμένεις νὰ ἔλθῃ μία βάρκα σκαλισμένη σὲ κορμὸ δένδρου μὲ ἓνα ἀντίβαρο στὰ πλάγια, γιὰ νὰ μὴν ἀνατραπῇ καὶ ἀντὶ γιὰ κουπιὰ ἓνα μεγάλο καλάμι ἀπὸ Baboo στὸ πίσω μέρος. Ἀφοῦ φθάσαμε μὲ πολὺ δυσκολία, λόγω τῶν ρευμάτων, στὴν ἀντίπερα ὄχθη, ἡ ὁποία ἀπέειχε 200 μέτρα περίπου, περπατήσαμε 1 ὥρα γιὰ νὰ φθάσουμε στὸ χωριό.

Ἡ ζέστη ἦταν ἀφόρητη καὶ πολὺ συχνὰ σταματοῦσαμε γιὰ νὰ δροσιστοῦμε λίγο κάτω ἀπὸ τὴν σκιὰ θάμνων ποὺ ὑπῆρχαν καθ' ὁδόν. Στὸ δρόμο μας, ὅταν φθάσαμε στὸ χωριό, συναντήσαμε τὸ σχολεῖο. Μιὰ μικρὴ λασποκαλύβα 3X2 χωρὶς ὑπερβολὴ καὶ καθισμένα στὸ ἔδαφος 10 περίπου μικρὰ παιδιὰ. Ἡ δασκάλα καὶ αὐτὴ καθισμένη σὲ μιὰ γωνιὰ δίδασκε τὸ μάθημα τῆς ἡμέρας. Αφοῦ ἐνημερωθήκαμε ἐν συντομίᾳ, τοὺς δώσαμε λίγες καραμέλες καὶ σκυφοτοί, ὅπως μπήκαμε, βγήκαμε, διότι τὸ ὕψος τῆς λασποκαλύβας δὲν μᾶς ἐπέτρεπε νὰ σταθοῦμε ὀρθοὶ ἀλλὰ γονατιστοί.

Λίγο πιὸ πάνω σὲ ἓνα μεγάλο δέντρο εἶχαν συγκεντρωθεῖ οἱ χριστιανοὶ τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ καὶ μᾶς περίμεναν. Σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις οὔτε κἂν συζητᾶμε ἢ σκεφτόμαστε καλύτερες συνθήκες. Οἱ ἴδιοι οἱ ἀνθρώποι ζοῦν σ' αὐτὲς τὶς συνθήκες καὶ δὲν ἔχουν ἀπαιτήσεις, διότι δὲν γνῶρισαν κάτι καλύτερο. Κι ἐμᾶς ἄλλο πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολῇ καὶ νὰ μᾶς συγκινῇ. Οἱ πολυτέλειες δὲν ἔχουν θέσι σ' ἓνα ἀπομακρυσμένο χωριὸ χωρὶς δρόμο, χωρὶς οὔτε κἂν ἓνα μαγαζάκι μὲ τὰ ἐντελῶς ἀπαραίτητα εἶδη. Τὸ νερὸ τὸ προμηθεύονταν ἀπὸ λάκκους ποὺ ἄνοιγαν

κοντὰ στὸ ποτάμι καὶ γέμιζαν τὰ μπιτόνια τοὺς μὲ ἓνα κονσερβοκούτι καὶ τὸ μετέφεραν ἕως τὸ χωριὸ τοὺς στὸ κεφάλι.

Εἶδα ἀνθρώπους νὰ πίνουν νερὸ ἀπὸ τὸ ποτάμι, θολὸ καὶ βρώμικο. Τέτοιες συνθήκες κι ἄλλες χειρότερες εἶδαμε σ' ἓνα ἀπομακρυσμένο χωριό. Προσπαθοῦμε νὰ μποῦμε στὴν ψυχολογία τοὺς, νὰ τοὺς καταλάβουμε, νὰ κατέβουμε στὸ ἐπίπεδό τους καὶ τὸ σπουδαιότερο νὰ μὴν τοὺς συγκρίνουμε μὲ τὰ δικά μας δεδομένα. Δὲν ὑπάρχει καμμία σύγκρισι, οὔτε δικαιολογούμεθα γιὰ κάτι. Εἶναι πολὺ συγκινητικὸ νὰ βλέπῃ κανεὶς ἀνθρώπους διαφόρων ἡλικιῶν μικροὺς καὶ μεγάλους νὰ εἶναι συγκεντρωμένοι κάτω ἀπὸ ἓνα δένδρο καὶ νὰ περιμένουν μὲ ἀγωνία ν' ἀκούσουν λόγῳ Θεοῦ.

Σὰν σφουγγάρι ρουφοῦν τὰ λόγια τοῦ ἱερέως ποὺ τοὺς ὁμιλεῖ γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία. Ὅση ὥρα κι ἂν τοὺς ὁμιλῇ, δὲν χορταίνουσι τὴν πνευματικὴ τους δίψα καὶ πείνα. Ἡ Ὁρθόδοξος Πίστι εἶναι τὸ μέλλον τῆς Ἀφρικῆς. Ὑπάρχει μεγάλη προσέλευσι στὴν Ὁρθοδοξία. Ἀπὸ διάφορα μέρη καταφθάνουν ἀντιπροσωπεῖς στὸ ἱεραποστολικὸ κέντρο γιὰ νὰ μᾶς παρακαλέσουν νὰ πᾶμε στὸ χωριὸ τους, νὰ τοὺς κατηγήσουμε καὶ νὰ τοὺς βαπτίσουμε. Τί συγκινητικὸ πρᾶγμα νὰ βλέπῃ κανεὶς ἀνθρώπους ρακένδυτους νὰ παραβλέπουν τὶς ἄλλες ἐκκλησίες ποὺ συναυτοῦν στὸ δρόμο τους καὶ νὰ φθάνουν ἕως ἐμᾶς, γιὰτὶ μόνο καὶ μόνο μᾶς ἐμπιστεύονται.

Τὸ χρέος μας εἶναι νὰ τρέξουμε, νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὶς ὑποχρεώσεις μας ἔστω καὶ γιὰ μιὰ ψυχὴ, γιὰ τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς ἀπέθανε. Οἱ εὐκαιρίες εἶναι πολλὲς σὲ καθημερινὴ βᾶσι ποὺ μᾶς παρουσιάζονται, ἀρκεῖ νὰ τὶς ἀξιοποιοῦμε. Πάντα νὰ ἔχουμε στὸ νοῦ μας ὅτι ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ προπορεύεται καὶ ἀνοίγει τὸν δρόμο τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

**Μὲ ἀγάπη Χριστοῦ
† Ὁ Μαδαγασκάρης Ἰγνατίος**

Πλήθη πιστῶν κατέκλυσαν τὸν Ἱ. Ναὸ τῆν τελευταία Κυριακὴ τοῦ Σεπτεμβρίου 2016 ποὺ τελέσθησαν τὰ Θυρανοίξια ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνατίο.

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.» (Λουκ. 2,14)
Ὅταν οἱ ἄνθρωποι θά δοξολογοῦν μέ τούς Ἀγγέλους τόν Ἀληθινό Θεό, τότε ἀσφαλῶς θά ἐπικρατήσῃ ἡ πολυπόθητος εἰρήνη στόν κόσμο καί ἡ εὐαρέσκεια τοῦ Θεοῦ θά πληρῶνῃ τίς καρδίές ὅλων μας.
Στήν συγκυρία τῶν ἡμερῶν μας, ὡς πρώτη ἀνάγκη εἶναι αὐτό τό μήνυμα νά διαδίδεται στά πέρατα τῆς οἰκουμένης.
Νά συμβάλλωμε μέ ὅλες μας τίς δυνάμεις στό ἅγιο ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ἔθνῶν. Νά γίνῃ σκοπός τῆς ζωῆς μας ἡ πορεία στήν ὁδó τοῦ Κυρίου πού ὁδηγεῖ εἰς

«Χριστός γεννᾶται δοξάσατε...»

Ι.Ν. Αγ. Ανδρέου Κανάγγκα

νομάς σωτηρίους.

Ἄς προετοιμαζόμεθα μέ ἀξιωσύνη νά ὑποδεχθοῦμε τόν ἐνανθρωπήσαντα, διά τήν ἡμῶν σωτηρία, Θεῖον Λόγο καί νά τόν διατηρήσωμε γιά πάντα μέσα μας.

«Χρόνια πολλά» εὐλογημένο τό νέο ἔτος 2017 στήν προσωπική καί οἰκογενειακή μας ζωή, τήν πατρίδα μας καί σέ κάθε γωνιά τῆς γῆς.

Τό κοσμοσωτήριο καί χαρμόσυνο ἄγγελμα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ τῆς Ἀγάπης, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Εἰρήνης καί τῶν Ἀγαθῶν νά ἀνηχήση παντοῦ καί νά λάμψη ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τό Θεῖο καί ἀνέσπερο Φῶς.

Τό κτηριακό συγκρότημα του Ὁρθοδόξου Πανεπιστημίου Κινσάσα.

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ, ΜΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ, ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ

Ὁ Κύριός μας εἶπε: *«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη»*. Αὐτὴ ἡ ἐντολὴ μᾶς ἔκαιε πάντα μέσα στὴν καρδιά, καὶ ἐπιθυμία μέσα μᾶς ἦταν ἐκτὸς ἀπὸ τὸν εὐαγγελισμό τῶν ἐδῶ ἀδελφῶν ἐν Χριστῷ, νὰ βοηθήσουμε μὲ κάποιον τρόπο κι ἐκεῖ μακριὰ τους ἀδελφούς στὴν Ἱεραποστολὴ καὶ Ἐκκλησία στὴν Ἀφρική.

Μιὰ πρόκλησι, ἡ εὐλογία καλύτερα νὰ ποῦμε, ἦταν ἀφορμὴ νὰ πραγματοποιηθῆ αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία. ὄντας πνευματικοὶ ἀδελφοὶ μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κινσάσα καὶ Ὑπέρτιμο καὶ Ἐξαρχο Κεντρώας Ἀφρικής κ. Νικηφόρο, καὶ μὲ τὴν δευτέρη ιδιότητα πού μοῦ ἔχει δώσει ὁ Θεός, ὡς Γενικός Ἰατρός σὲ Κέντρο Ὑγείας στὴν Ἑλλάδα, καὶ μὲ τὴν πείρα πού ἔχω ἀποκτήσει ἀπὸ τὴν φροντίδα τῶν συνανθρώπων μας στὴν Πρωτοβάθμια Φροντίδα Ὑγείας, ἄρχισα νὰ σκέφτωμαι πῶς θὰ μπορέσουμε νὰ βοηθήσουμε ἀποτελεσματικὰ τοὺς Ὁρθόδοξους ἀδελφούς τῆς Ἀφρικής.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατὰ τὴν ἐπίγεια δρᾶσι Του θεράπευσε ἀμέτρητο πλῆθος ἀσθενῶν. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ στὴν Ἀφρική λαμβάνει μέριμνα γιὰ τὴν περιθαλψὴ τῶν ἀδελφῶν στοὺς ὁποίους εὐαγγελίζεται τὴν Ὁρθόδοξο Ὁμολογία πίστεως στὸν Κύριον Ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολι Κινσάσας ἔχει ἄδεια γιὰ λειτουργία Ἰατρικῆς καὶ Νοσηλευτικῆς Σχολῆς στὸ Ο. ΠΑ. ΚΟ. (Ὁρθόδοξο Πανεπιστήμιο Κονγκό). Ἡδὴ λειτουργεῖ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ καὶ ἡ Σχολὴ

Πληροφορικῆς.

Τὸ ἐπόμενο ἐπιθυμητὸ βῆμα λοιπὸν εἶναι ἡ ἴδρυσι Ἰατρικῆς Σχολῆς στὴν Κινσάσα. Μετὰ ἀπὸ σχετικὴ προκαταρκτικὴ συζήτησι δέχθηκα πρόσκλησι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κινσάσας κ. Νικηφόρου γιὰ διερευνητικὸ ταξίδι στὴν Κινσάσα. Τὰ ἔξοδα γιὰ τὰ εἰσιτήρια γιὰ τὸ ταξίδι μας, τὰ κάλυψε ὁ Ἱεραποστολικὸς Σύλλογος ὁ «Πρωτόκλητος», γιὰτὶ ἄλλοιῶς, ἦταν δύσκολο νὰ πραγματοποιηθῆ τὸ ταξίδι.

Εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ μᾶς φιλοξενήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος στὸ χαριτωμένο οἶκημα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἡ εὐλογία μεγάλη, διότι εἶχαμε τὴν εὐκαιρία γιὰ πνευματικὲς συζητήσεις, ἀκολουθίες, Θ. Λειτουργίες, καθὼς καὶ Λειτουργία τὴν Κυριακὴ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου ἡ Λειτουργία ἦταν μίᾳ ἀλλοιώτικη ἐμπειρία, καὶ γνωρίσαμε πολλοὺς ἀδελφούς Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ Κονγκολέζους.

Ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος μᾶς ξενάγησε στὶς Ὁρθόδοξες ἐνορίες καὶ ἐπισκεφθῆκαμε Ὁρθόδοξα σχολεῖα τῆς Κινσάσα, καθὼς καὶ τὴν Σχολὴ Πληροφορικῆς καὶ τὴν Ὁρθόδοξο Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψί μας στὴν τελευταία Σχολὴ μᾶς παρεκάλεσε νὰ ἐξετάσουμε τὴν δυνατότητα διδασκαλίας τοῦ μαθήματος «SOINS INFIRMIERS». Μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἄρχισε ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος αὐτοῦ στὴν διάρκειά τῆς παραμονῆς μας στὸ ΚΟΝΓΚΟ.

Από την Ελλάδα από καιρό έπιθυμούν "Έλληνες ιάτροι να βοηθήσουν στην περιθαλψι των μελών τής Όρθόδοξου Ίεραποστολής στην Άφρική, πού ανήκουν στην εύρύτερη δικαιοδοσία του Πατριαρχείου Άλεξανδρείας. Ή σημαντικότερη δυσκολία τής προσπάθειας αυτής των ιατρικών αποστολών ήταν τò βραχύ διάστημα παραμονής στην Άφρική. Τò πρόβλημα αυτό θα μπορούσε να αντιμετωπιστή με τήν έκπαιδευσι νοσηλευτών και άλλων επαγγελματιών υγείας, οί όποίοι θα προέρχωνται από τὰ μέλη τής Όρθόδοξου Ίεραποστολής. Κατά τόν ίδιο τρόπο πού εκπαιδεύονται οί μαύροι όρθόδοξοι ιερείς. Μέχρι να γίνη ή Όρθόδοξος Θεολογική Σχολή του Ο. ΠΑ. ΚΟ., ή έκπαιδευσι αυτή μπορούσε να γίνη μόνο στην Ελλάδα, τώρα μπορεί να γίνη και στην Κινσάσα.

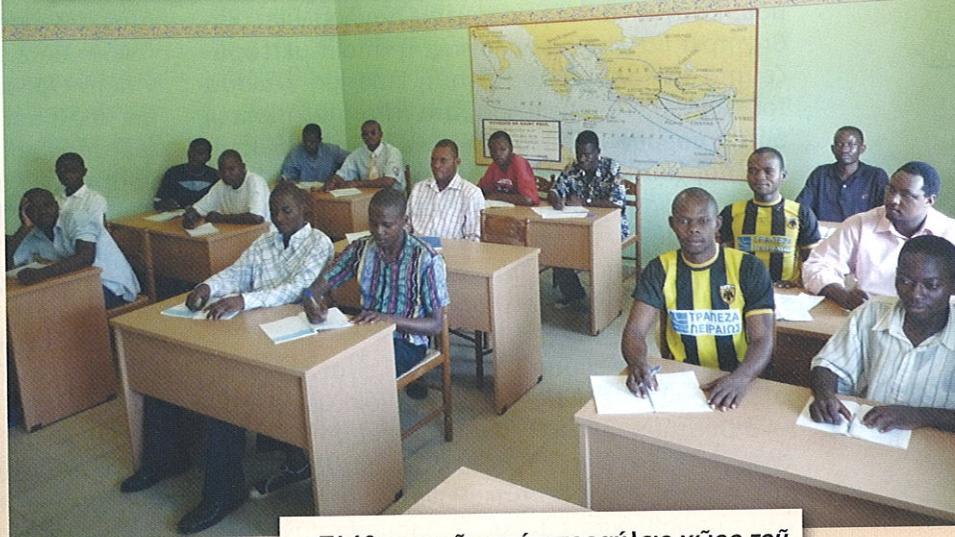
Ή πολιτική υγείας των αναπτυγμένων χωρών έχει κατεύθυνσι

Ραδιοφωνικός Σταθμός Λειτουργεί εντός του πανεπιστημιακού χώρου και εκπέμπει σε μεγάλη έμβέλεια τή φωνή τής Όρθοδοξίας.

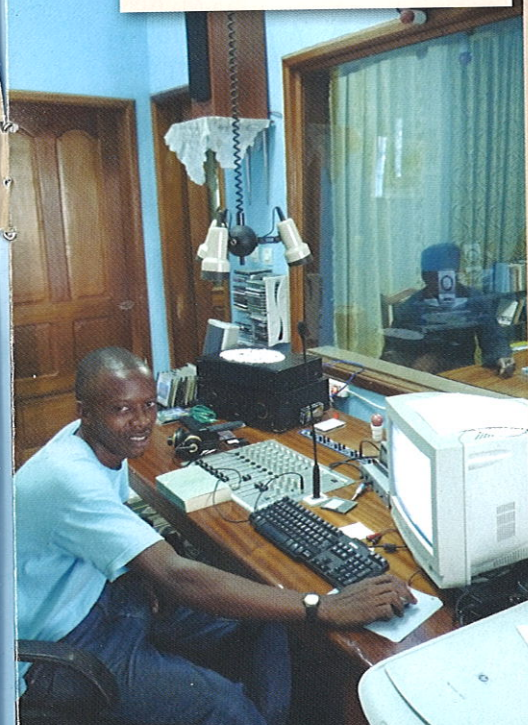

Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κινσάσα κ. Κιηφόρος τελεί άκολουθία στον Πανεπιστημιακό Ναό του Αγίου Άθανασίου του Άθωνίτου στην Κινσάσα.

Αίθουσα διδασκαλίας στην Θεολογική Σχολή με σύγχρονο έξοπλισμό.

Πλήθη πιστών στον προαύλιο χώρο του Όρθόδοξου Πανεπιστημίου στην Κινσάσα.

πρὸς τὴν Πρωτοβάθμια Φροντίδα Ὑγείας (Π.Φ.Υ.). Ἐπειδὴ οἱ ἀνάγκες ὑγείας στὶς Ὀρθόδοξες κοινότητες τῆς Ι.Μ. Κινσάσας ἀφοροῦν κυρίως ἀνάγκες ὑγείας (Π.Φ.Υ.). Ἡ ἐκπαίδευσι στὴν Ἱατρικὴ καὶ Νοσηλευτικὴ Σχολὴ τοῦ Ο. ΠΑ. ΚΟ. θὰ πρέπει νὰ ἔχει ἀνάλογο προσανατολισμό.

Μὲ τὸ σκεπτικὸ αὐτὸ δημιουργήθηκε μοντέλο δημιουργίας καὶ λειτουργίας στὰ πρότυπα τῆς Σχολῆς Physician Assistants πού λειτουργεῖ στὶς Η.Π.Α. Γιά τὴν δημιουργία τοῦ μοντέλου αὐτοῦ, ἔγινε σύντομη βιβλιογραφικὴ ἀνασκόπησι καὶ συνεργασία μὲ ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα πού συνεργάζεται τὸ Κ.Υ. Βάρης.

Κατὰ τὴν διάρκειά τῆς 15ήμερης παραμονῆς στὴν Κινσάσα μὲ προτροπὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.Νικηφόρου ἔγινε ἐπίσκεψι σὲ μονάδες ὑγείας τῆς Κινσάσα. Ἡ ἐπίσκεψι ἔγινε μὲ τὸν π.Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος ἔχει σπουδάσει νοσηλευτικὴ στὴν Κινσάσα, καὶ τὴν πρεσβυτέρα μου, Εὐαγγελία Ἀλεβιζοπούλου-Δανδουλάκη, καθηγήτρια Γαλλικῆς φιλολογίας, ἡ ὁποία μετέφραζε ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ πού εἶναι ἡ ἐπίσημη γλῶσσα τοῦ Κονγκό. Τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψι αὐτὴ μποροῦν νὰ συνοψιστοῦν ὡς ἀκολούθως:

Ἐπάρχουν νοσοκομεῖα δευτεροβάθμιας φροντίδας ὑγείας πού ἀπευθύνονται στοὺς ἀσθενεῖς ἀνάλογα μὲ τὴν οἰκονομικὴ τους κατάστασι.

Ἐπάρχουν πολλὲς μονάδες (Π.Φ.Υ.) μὲ δομὴ καὶ ἐπὶ ἀνδρωσι ἀνάλογη τῶν δικῶν μας Κέντρων Ὑγείας.

Ἡ βασικὴ εἰδικότητα τῶν Κ. Υ. εἶναι τοῦ γενικοῦ ἱατροῦ. Ἡ ἐκπαίδευσι εἶναι ἡ ἴδια μὲ τὸ γαλλικὸ σύστημα ὑγείας. Ὑποστηρίζεται ἀπὸ ἄλλους ἐπαγγελματίες ὑγείας (νοσηλευτές, μαῖες κ.ἄ.). Οἱ κάτοικοι τῆς Κινσάσα ἀπευθύνονται στὸ Κ.Υ. γιὰ ὅλα τὰ προβλήματα ὑγείας πού τοὺς ἀπασχολοῦν Ὁ γενικὸς ἱατρὸς μὲ τοὺς ἄλλους ἐπαγγελματίες ὑγείας ἀντιμετωπίζουν τὰ προβλήματα ὑγείας καὶ παραπέμπουν, ὅταν χρειαστῆ. Γίνεται ἐπίσκεψι βασικῶν ἱατρικῶν εἰδικοτήτων 1-2 φορές τὴν ἑβδομάδα.

Στὰ Κ.Υ. ὑπάρχει ἡ δυνατότητα νὰ γίνωνται διάφορες μικροεπεμβάσεις, ἐνῶ ἀπὸ μεγαλύτερες ὑπάρχει δυνατότητα:

1. Σκωληκοειδεκτομές. 2. Φυσιολογικοὶ τοκετοί. Γιὰ τὰ ἀνωτέρω ἀκολουθοῦνται συγκεκριμένα πρωτόκολλα σὲ συνεργασία μὲ τοὺς εἰδικούς.

Νὰ ληφθῆ ὑπόψι ὅτι δὲν ὑπάρχει δωρεὰν δημόσια ὑγεία. Ὅλες οἱ ὑπηρεσίες ὑγείας πού παρέχονται στὰ Κ.Υ. πληρώνονται. Ὁ τοκετὸς, ἡ σκωληκοειδεκτομὴ πού θὰ γίνῃ στὸ Κ.Υ. θὰ κοστίσῃ

λιγότερο, ἀπὸ ἐὰν θὰ γίνῃ σὲ δευτεροβάθμιο νοσοκομεῖο.

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψι στὴν Κινσάσα εἶδαμε ὅτι ὅλες οἱ ἄλλες χριστιανικὲς ὁμολογίες (καθολικοί, προτεστάντες κ.ἄ.) ἔχουν δημιουργήσει καὶ λειτουργοῦν Κ.Υ. τὰ ὁποῖα εἶναι τμῆμα Ἱατρικῆς Σχολῆς, τὴν ὁποία ἐπίσης ἔχουν δημιουργήσει καὶ λειτουργοῦν.

Κοντὰ στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ο. ΠΑ. ΚΟ. ὑπάρχει Κ.Υ. στὸ ὁποῖο ἀπευθύνονται οἱ φοιτητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὅταν παρουσιάσουν πρόβλημα ὑγείας, πληρώνοντας μὲ ἔξοδα τῆς Σχολῆς. Γιὰ νὰ κάνουν ἐξέτασι γιὰ τὴν μαλάρια, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ συχνή, πρέπει νὰ πληρώσουν 10 δολάρια.

Μετὰ ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν ἀναγκῶν ὑγείας τῶν φοιτητῶν τοῦ Ο. ΠΑ. ΚΟ., ἀλλὰ καὶ τῶν μελῶν τῆς Ὀρθόδοξου Ἱεραποστολῆς εἶναι ἄμεση ἀνάγκη νὰ δημιουργηθῆ Κ.Υ. τῆς Ὀρθόδοξου Ἱεραποστολῆς στὴν Κινσάσα.

Αὐτὸ θὰ ἔχη συνέπεια, πρῶτον νὰ περιθάλπωνται τὰ Ὀρθόδοξα μέλη τῆς Μητροπόλεως Κινσάσα, ἀλλὰ καὶ ὄχι μόνο, ἐφ' ὅσον ἡ φροντίδα γιὰ τὸν πάσχοντα ἀδελφὸ δὲν ἔχει ὄρια, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπάρχουν ἔσοδα γιὰ τὴν λειτουργία τοῦ Κέντρου Ὑγείας, τῶν Ἱατρῶν κ.λ.π. Καὶ σιγὰ-σιγὰ γιὰ νὰ ἔχουν τίς κατάλληλες γνώσεις θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἰδρυθῆ Σχολὴ Οἰκογενειακῆς Ἱατρικῆς, ὅπως λέγεται ἐκεῖ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Νικηφόρος ἔχει ἤδη ὑπόψι τοῦ σχέδιου Κ.Υ., τὸ ὁποῖο λειτουργεῖ σὲ ὁμορῆ ὀρθόδοξο ἀρχιεπισκοπικὴ περιφέρεια. Ἐπίσης ὑπάρχει στὴν διάθεσι τῆς Ι.Μ. Κινσάσα οἰκόπεδο γιὰ ἀνέγερσι Κ. Υ. Μετὰ ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω μὲ ἐντολὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πήγαμε μὲ ντόπιον πολιτικὸ μηχανικὸ, γιὰ νὰ κάνουμε τίς μετρήσεις.

Ἀφοῦ ἔγιναν οἱ ἀνάλογες προσαρμογές, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν καὶ σχέδιον Κ.Υ. στὴν Ἑλλάδα, ὁ μηχανικὸς ἔκανε τὴν σχετικὴ μελέτη καὶ προϋπολογισμὸ ἐξόδων. Τὸ συγκεκριμένον οἰκόπεδο εὐρίσκεται σὲ τυπικὴ περιοχὴ τῆς Κινσάσα μὲ ἰθαγενεῖς κατοικοῦς.

Κατὰ τὴν παραμονὴ μας στὴν Κινσάσα ἤρθαμε σὲ ἐπαφὴ καὶ μὲ τὴν ἑλληνικὴ ὁμογένεια πού ζεῖ καὶ ἐργάζεται στὴν Κινσάσα καὶ ὑποστηρίζει τὴν Ὀρθόδοξο Ἱεραποστολή. Κέντρο τῆς ὁμογένειας εἶναι ὁ Ἱ. Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ ὁποῖος ἔχει γίνῃ μὲ ἔξοδα τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Κινσάσα. Στὸν ἴδιον χώρον στεγάζονται τὰ γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου καὶ τὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο

(δημοτικό-γυμνάσιο-λύκειο). Το Σχολείο αυτό λειτουργεί σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών του Έλληνικού Υπουργείου Παιδείας. Οί διδάσκοντες καθηγητές είναι άποσπασμένοι από την Ελλάδα.

Από την έπαφή με την ελληνική ομογένεια διαπιστώθηκε η ανάγκη ύπαρξης και λειτουργίας ενός Κ.Υ. στην Κινσάσα, στο οποίο επίσης θα μπορούσαν να άπευθύνονται για τὰ καθημερινά προβλήματα υγείας και τὸ ὁποῖο θα ἔμπιστεύονται και οἱ Έλληνες τῆς ὁμογένειας. Νὰ σημειωθῆ ἔπίσης ὅτι λόγω τῆς γνωστῆς οικονομικῆς κρίσεως τῆς Ελλάδας ἔχουν ἔλθει στὴν Κινσάσα Έλληνες για ἔργασία.

Ἡ πρόταση για τὴν δημιουργία τῆς Ἱατρικῆς και Νοσηλευτικῆς Σχολῆς τοῦ Ο. ΠΑ. ΚΟ. παραδόθηκε στὸν πρόεδρο τῆς ἑλληνικῆς κοινότητας Κινσάσα, ἡ σύζυγος τοῦ ὁποῖου εἶναι Ἑλληνίδα ψυχίατρος.

Μετὰ ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψι στὴν Κινσάσα στὶς 7/6/2016 ἔγινε συνάντησι με τὴν πρόεδρο τοῦ Ε.Κ.Π.Α. Νοσηλευτικῆς καθηγήτρια κ. Λεμονίδου και τὶς καθηγήτριες κ. Καλοκαιρινοῦ και κ. Διομήδους. Οἱ τελευταῖες εἶχαν ἐνημερωθεῖ για τὸ ταξίδι και ἤθελαν νὰ τὶς ἐνημερώσω για τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ταξιδιοῦ. Συζητήθηκε ἡ ἀρχικὴ πρόταση, ἡ ὁποία θα διαμορφωθῆ με τὰ δεδομένα τῆς ἐμπειρίας τῆς 15ήμερης ἐπισκέψεως. Στὴν συνάντησι αὐτὴ ἀποφασίστηκε νὰ ὑποβληθῆ πρόταση στὴν πρόεδρο προκειμένου αὐτὴ νὰ τὴν στηρίξει στὸν πρύτανη τοῦ Ε.Κ.Π.Α. Πρὶν τὴν τελικὴ ὑποβολὴ τῆς προτάσεως αὐτῆς θα προγραμματισθῆ ἐπικοινωνία με τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Νικηφόρο μέσω τηλεδιασκέψεως ἀπὸ τὸ σύστημα τοῦ Ε.Κ.Π.Α. Νοσηλευτικῆς, προκειμένου νὰ θέσουν ἐρωτήσεις πού τυχὸν θα προκύψουν, ἀλλὰ και νὰ πάρουν και τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Σὲ πρόσφατη εἶδησι στὸ in.gr ἔγινε γνωστὴ ὅτι παρόμοια ἐκπαιδευτικὴ δραστηριότητα ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο Πειραιῶς ἔγινε στὴν Ἀφρικὴ και συγκεκριμένα στὴν Μητροπολιτικὴ περιφέρεια τοῦ Μητροπολίτη κ. Ἰωνᾶ, με τὶς εὐλογίες τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Τελειώνοντας τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ταξιδιοῦ (προσκυνημάτων μας) στὴν Ἱεραποστολὴ τῆς Κινσάσα θα θέλαμε νὰ ἀναφέρουμε ὅτι τὰ μαθήματα τοῦ μαθήματος «SOINS INFIRMIERS» συνεχίστηκαν μέσω SKYPE και ὁλοκληρώθηκαν με ἔπιτυχία. Ἔγινε γραπτὴ ἐξέτασι τῶν φοιτητῶν τοῦ 1 και 2 ἔτους, τὰ ἀποτελέσματα τῶν γραπτῶν ἐστάλησαν σκαναρισμένα με ἠλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο. Αφοῦ ἔγινε ἡ διόρθωσι τῶν γραπτῶν, ἡ βαθμολογία ἐστάλη με ἠλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο στὴν γραμματεία τοῦ Ο. ΠΑ. ΚΟ., ἡ ὁποία και τὰ ἀνήρτησε στὸν πίνακα ἀνακοινώσεων τῆς σχολῆς. Με τὶς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου θα συνεχισθῆ ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος μέσω SKYPE και τὴν ἐπόμενη ἀκαδημαϊκὴ χρονιά, ἡ ὁποία θα ἀρχίσῃ τὸν Ὀκτώβριο.

Ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ πόθοι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κινσάσας, νὰ ὑλοποιηθοῦν ὅλα τὰ σχέδια πρὸς δόξαν Θεοῦ και πρὸς παρηγοριά τῶν συμπαθεστάτων ἀδελφῶν τῆς Ἀφρικῆς ἀπὸ τοὺς ὁποῖους μόνο ... τὸ χρῶμα...μᾶς χωρίζει!

Οἱ δυσκολίες εἶναι πολλές, ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ὁμως θα εὐλογήσῃ νὰ εὐοδωθοῦν! Γένοιτο!

**π.Μιχαὴλ Δανδουλάκης, Md,Hd.
Διευθυντῆς, Γενικὸς Ἱατρός, Συντονιστῆς,
Κέντρου Ὑγείας Βάρης**

Ὁ π. Μιχαὴλ Δανδουλάκης και ἡ πρεσβυτέρα του Εὐαγγελία Ἀλεβιζοπούλου-Δανδουλάκη ἔξω ἀπὸ Νοσοκομεῖο τῆς Κινσάσα.

Ἡ Ἀδελφή Ὀλγα Παπασαράντου
«Ἀσκήτρια-Ἱεραπόστολος».

20 χρόνια ἀπό τήν κοίμησι τῆς Ἱεραποστόλου Ἀδελφῆς Ὀλγας Παπασαράντου

Υπάρχουν ἄνθρωποι πού κατά τό πέρασμα τῆς ζωῆς τους δέν ἐντυπωσιάζουν μέ τίς ἐπιστημονικές τους ἐπιδόσεις, τίς ἐξειδικευμένες γνώσεις τους, τίς δεξιότητες, μέ τήν ἀθόρυβο ὁμως προσφορά τους στούς συνανθρώπους τους, ἀφήνουν τά ἴχνη τους, τήν ἐσωτερική τους εὐγένεια.

Μία τέτοια εὐλογημένη ὑπαρξι χριστιανικῆς προσφοράς καί ἀγάπης ὑπῆρξε καί ἡ σεβαστή ἀδελφή νοσοκόμος Ὀλγα Παπασαράντου.

Στήν ἐποχή μας τῶν διεκδικήσεων καί ἀπαιτήσεων ἡ πολυσέβαστη Ὀλγα Παπασαράντου, στούς ἀνθρώπους πού τήν γνώρισαν στήν Ἑλλάδα καί τήν Ἀφρική, ἔχει μείνει ὡς ὁ ἄνθρωπος τῆς προσφοράς. Μέ τήν συμπλήρωσι τῶν 20 χρόνων ἀπό τήν κοίμησί της, μερικές πληροφορίες ἀπό τήν βιογραφία της εἶναι διδακτικές.

1904.

Γεννήθηκε στό Ροεινό Ἀρκαδίας τό 1904 ἀπό γονεῖς ἐργατικούς καί ἀπλοῦς μέ ἔντονος τίς παραδόσεις τῆς φυλῆς μας, τήν πίστι στόν Θεό καί τήν ἀγάπη στούς συνανθρώπους.

Ἀπό τή νηπιακή της ὁμως ἡλικία γνώρισε τήν δοκιμασία τῆς ὀρφάνιας. Ἡ μητέρα της ἔφυγε ἀπό τόν κόσμον πρόωρα καί ἡ μικρή Ὀλγα πού δέν εἶχε ἄλλη ἀδελφή ἄρχισε νά προσαρμόζεται στίς οἰκογενειακές ἐργασίες.

Στό Δημοτικό Σχολεῖο τοῦ χωριοῦ της παρακολούθησε μόνον τίς πρῶτες τάξεις.

Σέ ἡλικία 15 ἐτῶν μετέβη στόν Πειραιᾶ, ὅπου βοηθοῦσε στό σπίτι τοῦ ἀδελφοῦ της στίς ἐργασίες τῆς οἰκογενείας του.

1924.

«**Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου.**»

Σέ κάθε ἄνθρωπο ἡ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ παρέχει εὐκαιρίες σωτηρίας. Τήν ἐποχή ἐκείνη ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰωάννης Παπασαράντου, ἀδελφός τοῦ πατέρα της, ζοῦσε στήν Ἀθήνα καί ἦταν Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη.

Ὅταν τόν ἐπισκεπτόταν στό Καθολικό τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων, ἡ Ὀλγα ἠσθάνετο τήν ἐσωτερική ἡρεμία.

Ἡ συμμετοχή της στίς Ἱερές Ἀκολουθίες πληροῦσαν τήν ὑπαρξί της.

Βίωσε τό τοῦ Ψαλμωδοῦ: «**μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.**» (Ψαλμ. 26,4).

Ὅταν ἀργότερα ὁ θεῖος της ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Ἀργολίδος, τόν ἀκολούθησε στό Ναύπλιο, ὅπως τῆς ζήτησε, προκειμένου νά τόν φροντίζη, ἐπειδή ἀντιμετώπιζε προβλήματα ὑγείας.

Παράλληλα βοηθοῦσε μέ ἰδιαίτερο ζῆλο τόν δια-

«Η μυστηριακή της ζωή, ή προσευχή της, ή τήρησις τών νηστειών και ὅλη ἐν γένει ἡ ἐκκλησιαστική της ζωή τὴν ἐπέβαλαν ὡς ἀγία στήν συνείδησι ὅλων.» (Ἀρχιμ. π. Χαρίτων Πνευματικάκις)

κεκριμένο ἱεράρχη στό ἐκτεταμένο φιλανθρωπικό, κοινωνικό καί πατριωτικό του ἔργο, κατά τήν περίοδο τῆς ἰταλογερμανικῆς κατοχῆς.

Πλησίον του ἡ Ὁλγα διδάχθηκε τό ἀσκητικό ἰδεῶδες, τό φιλάνθρωπο πνεῦμα ὡς ἐσωτερική ὠθησι. Οἱ ποιμαντικές εὐαισθησίες αὐτοῦ τοῦ ἀξιότου Ἐπισκόπου ἔχουν μείνει διδακτικές.

Προτιμοῦσε τό λιγοστό φαγητό του νά τό μοιράζεται μέ τούς ἐνδεεῖς. Μετά τήν ἐκδημία τοῦ θείου της ἡ Ὁλγα ἐπέστρεψε στήν Ἀθήνα, ὅπου φρόντισε τόν πατέρα της πού εἶχε τυφλωθεῖ. Τόν περιποιήθηκε μέ καλωσύνη μέχρι τήν τελευτή του.

1945.

Ἀδελφῆ Νοσοκόμος.

Ἡ προσφορά στούς συνανθρώπους καί μάλιστα στούς πάσχοντες τήν διακατεῖχε. Ἦθελε καί παρακαλοῦσε τόν Θεό νά ὑπηρετήσῃ στό Νοσοκομεῖο «ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ» τούς καρκινοπαθεῖς ἀδελφούς. Ἡ Ὁλγα ἐπιθυμοῦσε νά τήν προσλάβουν ἔστω καί ὡς καθαρίστρια, γιατί γνώριζε ὅτι δέν διέθετε τά τυπικά προσόντα.

Τήν προσέλαβαν ἀρχικά ὡς βοηθό νοσοκόμο νυκτερινή. Ἡ ἐργατικότητα, τό ἦθος καί ἡ ἐξυπηρετικότητά της συνετέλεσαν νά προαχθῇ σέ προϊσταμένη τοῦ χειρουργείου. Οἱ ἰατροί τήν θεωροῦσαν πολύτιμο συνεργάτη. Ἀκούραστη στό νά διακονῇ τούς ἀνθρώπους στίς δύσκολες στιγμές τών ὀδυνηρῶν πόνων, παρείχε τίς νοσηλευτικές της γνώσεις καί ἐδέετο γιά τήν σωτηρία τους.

Στόν «ΑΓΙΟ ΣΑΒΒΑ» μέ τό χαρακτηριστικό καί οὐσιαστικό ὄνομα Ἀδελφῆ συμπλήρωσε εἴκοσι

Δέν παρέλειπε τήν μελέτη τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ σέ καθημερινή βάσι.

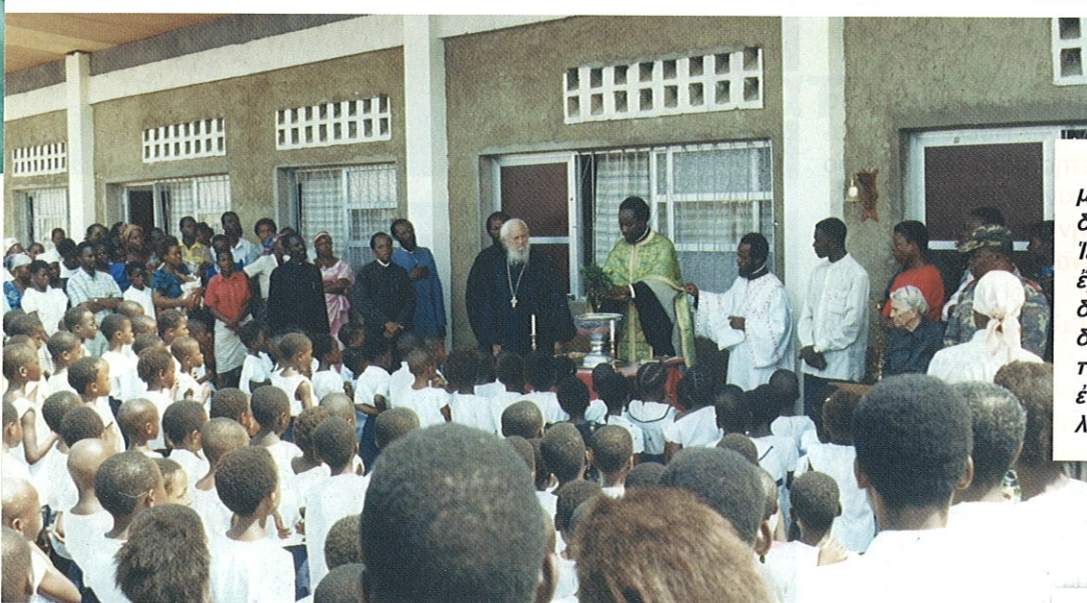

Περίεβαλε μέ ἰδιαίτερη ἀγάπη καί στοργή τίς πολύτεκνες οἰκογένειες τών ἰθαγενῶν πιστῶν, ὅπως καί τών ἱερέων.

Μέ τόν προσήκοντα σεβασμό ή Αδελφή Όλγα ύποδέχεται τόν μακαριστό Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής κυρό Τιμόθεο (Κοντομέρκο), ό όποιος τήν έκτιμούσε βαθύτατα καί μάλιστα έσπευδε νά τής φιλήση πρώτος τό χέρι, προτού προλάβει ή άγία Γερόντισσα νά άσπασθί τό δικό του.

Η Αδελφή Όλγα μετέχει σέ όλες τίς δραστηριότητες του Έραποστολικού έργου, άθόρυβα καί διακριτικά. Στην άκρη δεξιά παρακολουθεί τόν Αγιασμό επί τή ένάρξει τής νέας σχολικής χρονιάς.

«Η άγάπη με τίς σωστές διαστάσεις της, ή ταπεινώσις, ή άσκητικότητα, ή σύνεσις, ή ύπομονή, ή πραότης, ή άοργησία, ή καλοσύνη, ή γλυκύτης, ή άντοχή, ή αύτοθυσία της και τόσες άλλες άρετές πού τήν κοσμούσαν τήν έκαναν άξιαγάπητη στους ίθαγενείς, πού τήν ήσθάνοντο ώς μητέρα τους.» (Άρχιμ. π. Χαρίτων Πνευματικός)

πέντε χρόνια ύπηρεσίας, απ' όπου συνταξιοδοτήθηκε.

1970

Στό έργο τής Ίεραποστολής στην Αφρική.

Τό 1970 λαμβάνει μία έπιστολή από τόν πρωτοπόρο τής συγχρόνου όρθοδόξου ίεραποστολής στην Αφρική, άείμνηστο Αρχιμανδρίτη π.Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο, μακρυνό συγγενή τής μητέρας τής. Τής προτείνει νά μεταβή στην Αφρική νά τοϋ συμπαρίσταται στίς πολλές του δυσκολίες κατά τήν άσκησι τοϋ Ίεραποστολικού λειτουργήματος.

Στήν άρχή διστάζει, γιατί έχει έπίγνωσι τών δυνατοτήτων τής, δέν γνωρίζει ξένες γλώσσες. Μετά από θερμές προσευχές λαμβάνει τήν άπόφασι νά πορευθῆ στην Αφρική. Ξένη μεταξύ ξένων.

Στό άεροδρόμιο τήν ύποδέχονται οί πρώτοι νεοφώτιστοι μέ ιδιαίτερη χαρά.

Προσφέρει χωρίς άνταλλάγματα. Συμπαρίσταται στους άγώνες, τούς κόπους, τούς μόχθους τοϋ σεπτοϋ ίεραποστολόου.

Γιά τήν Αδελφή Όλγα ό σεβάσμιος ίεραπόστολος χαρακτηριστικά σ' έπιστολή του είχε σημειώσει:

«Αδελφή Όλγα= Ασκήτρια-Ίεραπόστολος»

Πράγματι ύπήρξε μία χαρισματική ύπαρξις μέ τά γνωρίσματα τής κατά Χριστόν άσκήσεως πού ύλοποιούντο στους ίεραποστολικούς άγώνες. Πλησίον του έμεινε έως τήν ξαφνική πρόσ Κύριον έκδημία του στίς 29/12/1972.

Αϋτή τέλεσε μέ τά πρώτα πνευματικά του παιδιά τούς νεοφωτίστους Όρθοδόξους στην Κανάνγκα τά κεκανονισμένα τοϋ ένταφιασμοϋ του καί κατόπιν ήρθε στην Έλλάδα.

Τό έργο τής Όρθοδόξου Ίεραποστολής στην Αφρική πού άναψε μία φλόγα δέν έπρεπε νά σβήση.

Μέ τόν παλμό τής πίστεως μετέφερε σέ διάφορους ίερωμένους τήν έπιθυμία τοϋ π. Χρυσοστόμου νά συνεχισθῆ τό έργο του.

Έφθασε καί στην Πάτρα

Χαρακτηριστικά άναφέρει ό π. Χαρίτων Πνευματικάκις: **«Η Αδελφή Όλγα ήλθε στην Πάτρα καθ' ύπόδειξιν τοϋ π. Χρυσοστόμου, γιά νά παρακαλέση, νά ξεσηκώση τόν παλιό του φίλο, ώστε ή προσπάθεια νά συνεχισθῆ.»**

Αϋτή χρησιμοποίησε ό Θεός ως σκεϋος έκλογής Του, γιά νά μεταφέρη τήν πρόσκλησι - κλήσι, νά μεταβῶ στην Κανάνγκα.»

Μετά τούς πρώτους μήνες τής έγκαταστάσεως τοϋ π. Χαρίτωνος στό Κογκό τό 1973 ή άδελφή Όλγα προσέτρεξε καί πάλι στην Κανάνγκα.

Ή προσφορά τής ήτο οϋσιαστική καί καρποφόρος. Άν καί δέν γνώριζε γαλλικά, οϋτε τίς ξένες γλώσσες, συνεννοείτο άπταίστως. Όμιλούσε τήν γλώσσα τής αγάπης.

Ή φιλανθρωπία τήν κοσμοϋσε.

«Άπλωνε παντοϋ τά χέρια τής, πού ήσαν τρύπια, διότι δέν κρατοϋσαν δικά τής τίποτε. Όλα τά έδινε στίς έλεημοσύνες», όπως άνέφερε ό π. Χαρίτων.

Ή άδελφή Όλγα (Soeur), όπως τήν άποκαλοϋσαν, άνοιξε τό πρώτο Ίατρείο στό Όρθόδοξο Ίεραποστολικό Κλιμάκιο στην Κανάνγκα.

Έπί είκοσι πέντε χρόνια άκούραστα δίδασκε έμπρακτα τήν Όρθοδοξία.

Μέ τήν συμμετοχή τής στά Άγια Μυστήρια, τίς Έρεές Άκολουθίες, στά διακονήματα τής αγάπης κατεδείκνυε μέ ευγένεια τόν άοράτως ύπάρχοντα Θεό.

Οί άνθρωποι κάθε ήλικίας καί φύλου τήν έσέβοντο, τήν ύπολήπτοντο, τήν αγαποϋσαν.

1995

Έξαιτίας κατάγματος στό πόδι μεταφέρθηκε γιά νοσηλεία στην Αθήνα καί έπειδή ή κατάσταση τής υγείας τής δέν τό επέτρεπε, παρέμεινε μετά τήν έξοδό τής από τό νοσοκομείο στόν «οίκο ειρήνης». Τό πνεϋμα τής βέβαια όλόκληρο εύρίσκετο πρόσ τόν Κύριον.

Χαρακτηριστικά έλεγε: **«Τό μόνο πού θέλω είναι νά φύγω. Έζησα αρκετά. Νά δώ άγγελο Κυρίου φωτεινό νά μέ πάρη μαζί του. Τίποτε άλλο δέν θέλω.»**

Έφήρμοζε τό: **«Η καρδιά μου πρόσ Σέ, Λόγε, ύψωθήτω, καί οϋδέν θέλξει με, τών τοϋ κόσμου τερπνών, πρόσ χαμαιζηλίαν». (Τρίτο αντίφωνο τοϋ Δ' ήχου)...**

1996.

Έκοιμήθη έν ειρήνη στίς 19/8/1996 καί ένταφιασθη στην Ίερά Μονή Μακρινού Μεγάρων.

Στίς 2/12/2005 έγινε άνακομιδή τών λειψάνων τής καί μετεφέρθησαν πρόσ ένταφιασμόν στην Κανάνγκα τοϋ Κογκό τόπο πού τόσο είχε αγαπήσει.

Απ' όπου καί αν πέρασε οί άνθρωποι μέ πολϋ σεβασμό ένθυμούνται τήν ήλαρότητα τοϋ προσώπου τής άντανάκλασμα, τής έσωτερικής τής χάριτος.

Από τήν αιωνιότητα οί δεήσεις τής θά συνεχίσουν νά στηρίζουν τό ίεραποστολικό έργο καί όλους όσους τό συνδράμουν.

Δημήτριος Τσερεγκούνης

Ὁ μακαριστός π. Χαρίτων μέ τούς ἀείμνηστους συνεργάτες του Βασίλειο Μπάσδρα δεξιά του καί Κωνσταντῖνο Μαρινόπουλο ἀριστερά, ὅταν ἐπεσκεφθῆ τήν Κατερίνη τό 1988 στήν Κατασκλήνωσι τῆς Βροντοῦς.

Μνήμη Βασιλείου Μπάσδρα

Ὁ κ. Βασίλειος Ἰακωβίδης στήν συνέχεια τῆς ὁμιλίας του γιά τόν π. Χαρίτωνα πού δημοσιεύουμε στίς σελίδες 4-7 ἀναφέρθηκε στόν ἀείμνηστο Βασίλειο Μπάσδρα λέγοντας τά ἑξῆς:

Καί λίγα λόγια γιά τόν κτίτορα αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ Ναοῦ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος τοῦ Ὁμολογητοῦ, ἀείμνηστο μεγάλο μας πνευματικό ἀδελφὸ καί φίλο, Βασίλειο Μπάσδρα, πού πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες ἔφυγε γιά τούς γαλανοὺς οὐρανοὺς. Ὁ Βασίλης ἦταν ἓνας ξεχωριστός, σεμνός, πλούσιος πνευματικά ἄνθρωπος. Χαιρόσουν νὰ τὸν ἔχῃς φίλο, ὅπως εὐτύχησα κι' ἐγώ, παρὰ τὰ 14 χρόνια διαφοράς ἡλικίας. Λίγοι εἶχαν τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια καί τὴν ἐλκτικότητα τοῦ Βασίλη. Παρόλο πού οἱ περιστάσεις τῆς ἐφηβικῆς καί νεανικῆς του ἡλικίας δὲν τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ προχωρήσῃ σὲ Γυμνάσιο καί Πανεπιστήμιο, ἦταν πολὺ ἀνώτερος πτυχιούχων πανεπιστημίου. Μυαλὸ δυνατὸ, πλούσιο πνεῦμα, ἀκούραστος μελετητῆς τῶν χριστιανικῶν γραμμάτων τῆς ἐποχῆς του, τραβοῦσε τὸ ἐνδιαφέρον ὄλων, μορφωμένων καί ἀμόρφωτων. Χαιρόσουν νὰ συζητᾶς μαζί του. Μᾶς γνῶρισε τὰ διαβάσματά του, τὸ ὑψηλὸ

ἐπιπέδου γιά ἐπιστήμονες χριστιανικὸ περιοδικὸ «Ἀκτίνες», τὰ βιβλία τοῦ νέστορα τοῦ χριστιανικοῦ ἔργου Π. Μελίτη («Γιὰ νὰ ἀνοίξῃ ὁ δρόμος», «Πρὸς ἓναν χριστιανικὸ πολιτισμὸ», αὐτὸ στά ἀγγλικά πού ἤξερε καί μιλοῦσε τέλεια), τούς ὀνομαστοὺς πατέρες τῆς Ἀδελφότητος «Ζωή». Ἐκεῖνος ὅμως πού γονιμοποίησε καίρια τὸ πνεῦμα του ἦταν ὁ π. Χαρίτων. Μαθήτευσε κοντά του ὄχι μόνον στὰ χρόνια τῆς δράσεώς του στήν Κατερίνη (1948-1958) ἀλλὰ καί μετὰ, μέχρι τὸν θάνατό του. Ὁ π. Χαρίτων ἦταν ὁ πολικός του ἀστέρας. Ἀλλὰ καί ὁ Βασίλης Μπάσδρας ὁ «μπιστικός» του. Τὸν ἀγαποῦσε καί τὸν ἐμπιστευόταν, τὸ δεξὶ του χέρι. Ὅχι μόνον φρόντιζε ὁ Βασίλης γιά τὴν Χριστιανικὴ Ἐργαζόμενη Νεολαία τῆς Κατερίνης, ἀλλὰ καί γιά ὄλο τὸ ἐνθουσιῶδες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς νεανικὸ δυναμικὸ. Ὁμάδες, ἐξορμήσεις, κατασκηνώσεις παντοῦ. Παντοῦ «εὐχρηστος εἰς διακονίαν». Πρόεδρος τῆς Γ.Ε.Χ.Α Κατερίνης ἐπὶ πολλὰ χρόνια. Ἀλλὰ καί βαθιὰ πνευματικὸς ἄνθρωπος. «Ἐγκεντρισμένος» σταθερὰ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, σταθερὸς καί ὄχι παροδικὸς μέτοχος τῶν ἁγιαστικῶν μυστηρίων, θερμὸς εὐχέτης πρὸς Κύριον, ἀγκωνάρι τοῦ πνευματικοῦ ἔργου πού ξεκίνησε ὁ

Ἀλέξιος Κάλλιστρος

Μία εὐαίσθητη ὑπαρξι μέ χριστιανική ἀγάπη.

Ἀνεχώρησε γιά τήν αἰωνιότητα στίς 5-10-2016 ὁ σεβαστός καί λίαν ἀγαπητός μας Ἀλέξιος Βασ. Κάλλιστρος ἀπό τά ἰδρυτικά μέλη καί πρῶτος διατελέσας Ταμίας τοῦ ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ».

Ὁ μεταστάς διεκρίθη γιά τίς χριστιανικές του ἀρχές, τήν ἐντιμότητα, τήν εὐγένεια τοῦ χαρακτήρος του ὡς οἰκογενειάρχης, ἐπαγγελματίας, συνεργός σέ ἔργα ἀγάπης.

Φιλομαθής καί φιλοπρόοδος μέ πανεπιστημιακές σπουδές ἔδρασε στόν ἐμπορικό-ἐπιχειρηματικό τομέα. Διατηροῦσε ἐμπορικό κατάστημα στό κέντρο τῆς Πάτρας καί ὑπῆρξε ἐντιμος, συνεπής καί ἐξυπηρετικός πρὸς ὅλους.

Ὡς χριστιανός οἰκογενειάρχης μέ τήν ἐκλεκτή σύζυγό του Ἐφη, πού τοῦ συμπαραστάθηκε σέ ὅλες τίς στιγμές τῆς ζωῆς, ἔφεραν στόν κόσμον τά παιδιά τους Βασίλη καί Παναγιώτη, πού τά διαπαιδαγώγησαν μέ τίς ἀρχές τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καί τῆς ἀγάπης στήν Πατρίδα.

Ὁ Θεός τοὺς ἀξίωσε νά χαίρωνται τά παιδιά τους καί τά ἐγγόνια τους, πού συνεχίζουν νά διακρίνονται γιά τήν ἐκκλησιαστική τους ἀγωγή καί τίς ἐπιτυχίες-προόδους στόν κοινωνικό βίον.

Ὁ ἀείμνηστος Ἀλέξιος συμμετεῖχε ἀθόρυβα σέ ἔργα ἀγάπης καί κοινωνικῆς προσφορᾶς.

Διετέλεσε Πρόεδρος τῆς Χριστιανικῆς Ἑστίας Πατρῶν στίς δεκαετίες '80 καί '90. Ἐπί τῶν ἡμερῶν του συνετελέσθησαν σημαντικά ἐπιτεύγματα.

Ὡς ὁ πρῶτος Ταμίας τοῦ ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» διεκρίνετο γιά τήν τάξι, ἐπιμέλεια, μεθοδικότητα πού ἐπιτελοῦσε τό ἔργο

Ὁ ἀείμνηστος Ἀλέξιος Κάλλιστρος ἐκ τῶν διακριθέντων πρῶτων στελεχῶν τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ».

του. Ἐκτοτε δέ ὡς τακτικό μέλος τοῦ Συλλόγου πάντοτε παρευρίσκετο κατά τίς Γενικές Συνελεύσεις, τίς ἱεραποστολικές ἐκδηλώσεις-δραστηριότητες καί μέ τίς ἐπιτυχεῖς καί συνετές ἐπισημάνσεις του βοηθοῦσε καί ἐνθάρρυνε τά μέγιστα.

Προσωπικότητες, ὅπως ὁ μακαριστός Ἀλέξιος Κάλλιστρος πού ἠγωνίζετο νά εἶναι μιμητής τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, μᾶς εἶναι νοσταλγικές. Χρειάζονται νά ἀποτελοῦν παραδείγματα καί γιά τοὺς νεότερους.

Ὁ Κύριος νά τόν ἀναπαύη ἐν τῇ μακαριότητι.

*«Ἡ ψυχή αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσεται»
(Ψαλμός 24,13)*

Δημήτριος Τσερεγκούνης

π. Χαρίτων στήν Κατερίνη. Καί ὅταν τὸ καμάρι του, ὁ διαπρεπής ψυχίατρος καί υἱός του Ἀθανάσιος Μπάσδρας ἴδρυσεν τήν λαμπρὴ ψυχιατρικὴ κλινικὴ «Ἐλπίδα», ὁ Βασίλης φρόντισε νά χτιστῇ μέ δικά του ἐξοδα στό εὐρύχωρο ἐλεύθερο οἰκόπεδόν της αὐτὸς ὁ μικρὸς περικαλλὴς ναός, πού μᾶς φιλοξενεῖ σήμερα, καί τοῦ ἔδωκε τὸ ὄνομα τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος τοῦ Ὁμολογητοῦ, γιὰ νά τοῦ θυμίσῃ τὸν δικό του π. Χαρίτων, σὸν ὅποσον ὠφελε καί ὀφείλουμε ὅλοι τὸ «εὐ χριστιανικὸ εἶναι». Δὲν

πρέπει νά παραλείψω ὅτι μέ δικά του χρήματα χτίστηκε Ἱερὸς Ναὸς ἐκεῖ στήν Ἀφρική, σὸν χώρῳ τῆς ἱεραποστολικῆς δράσεως τοῦ π. Χαρίτωνος γιὰ τίς ἀνάγκες τῶν νεοφωτίστων ὀρθοδόξων ἀδελφῶν μας. Αἰώνια σου ἡ μνήμη, καρδιακὲς μας φίλε καί πνευματικὲς μας ἀδελφὲ Βασίλη! Φαντάζομαι τὴν χαρὰ σου! Ἐκεῖ, ὅταν συνάντησες πρὶν 4 μῆνες τὸν π. Χαρίωνα. Νὰ ἐτοιμάσῃς καί γιὰ μᾶς τόπο νά ζοῦμε αἰώνια μαζί μέ τὸν Χριστὸ μας καί τὸν π. Χαρίωνα. Ἀδελφὲ καί φίλε Βασίλειε, χαῖρε ἐν Χριστῷ!

**Αυτά τὰ
ἀγγελοῦδια
πού ἀνα-
γεννήθηκαν
μέ τό Ἅγιο
Βάπτισμα,
μαθαίνουν
πολύ χα-
ριτωμένα
νά κάνουν
τόν σταυρό
τους.**

**Χαρά καί
ἀγαλλίασι
αἰσθάνονται
γιά τούς
μόχθους καί
τίς θυσίες
τους, ὅλοι
ὅσοι συμπα-
ρίστανται στό
ἱεραποστολι-
κό ἔργο τῆς
Ἐκκλησίας μας.**